

SEANCE DU VENDREDI 25 FEVRIER 1983
VERGADERING VAN VRIJDAG 25 FEBRUARI 1983ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 1193.

COMMUNICATION :

Page 1193.

Parlement européen.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Discussion) :

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1983.

Discussion de l'amendement réservé à l'article 6. — *Orateurs* : M. Van In, M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 1194.Projet de loi modifiant l'article 45 de la loi du 15 juin 1899 comprenant les titres Ier et II du Code de procédure pénale militaire, modifié par l'article 5 de la loi du 31 juillet 1947.

Discussion et vote de l'article unique, p. 1195.

Proposition de loi modifiant les articles 573, 590, 1338 et 617 du Code judiciaire.

Discussion générale. — *Orateurs* : M. Van In, rapporteur, M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles, MM. Vanderpoorten, Lallemand, p. 1196.

Renvoi en commission, p. 1197.

Projet de loi modifiant les articles 1193ter et 1326 du Code judiciaire relatifs aux ventes d'immeubles dépendant d'une faillite.

Discussion et vote des articles, p. 1197.

Projet de loi modifiant l'article 25 de l'article 4 — Dispositions transitoires — de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire en ce qui concerne le statut des membres des greffes des tribunaux.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. Verbist, rapporteur, Boel, Van In, M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles, MM. Cooreman, Vanderpoorten, Weckx, p. 1198.Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1982-1983
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1982-1983

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 1193.

MEDEDELING :

Bladzijde 1193.

Europees Parlement.

ONTWERPEN EN VOORSTEL VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1983.

Behandeling van het aangehouden amendement bij artikel 6. — *Sprekers* : de heer Van In, de heer Hansenne, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 1194.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 45 van de wet van 15 juni 1899 houdende titel I en titel II van het Wetboek van strafrechtspleging voor het leger, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 31 juli 1947.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 1195.

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 573, 590, 1338 en 617 van het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Van In, rapporteur, de heer Gol, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen, de heren Vanderpoorten, Lallemand, blz. 1196.

Terugzending naar de commissie, blz. 1197.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 1193ter en 1326 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de verkoop van onroerende goederen die tot een failliete boedel behoren.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1197.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 25 van artikel 4 — Overgangsmaatregelen — van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek in verband met het statuut van de leden van de griffies van de rechtbanken.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren Verbist, rapporteur, Boel, Van In, de heer Gol, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen, de heren Cooreman, Vanderpoorten, Weckx, blz. 1198.

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1983.

Vote sur les amendements de M. Van In, p. 1206.

Vote des articles 1 et 6 réservés, p. 1206.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Vandezande au Premier ministre sur « le refus du Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique de répondre à l'interpellation relative à Comines, le décret Lagasse et le don fait par le ministre communautaire Moureaux au jardin d'enfants de Fouron ».

Orateurs: M. Vandezande, M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 1202.

Interpellation de M. Vandenhaute au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, et au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « le fonctionnement général de la Régie des Télégraphes et Téléphones ».

Orateurs: MM. Vandenhaute, J. Peetermans, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, M. Vandezande, p. 1211.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 1205.

PROJETS DE LOI (Vote):

Projet de loi modifiant l'article 25 de l'article 4 — Dispositions transitoires — de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire en ce qui concerne le statut des membres des greffes des tribunaux, p. 1206.

Vote sur l'article unique et vote de l'ensemble, p. 1206.

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1983, p. 1207.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail de l'année budgétaire 1982, p. 1207.

Projet de loi modifiant l'article 45 de la loi du 15 juin 1899 comprenant les titres Ier et II du Code de procédure pénale militaire, modifié par l'article 5 de la loi du 31 juillet 1947, p. 1208.

Projet de loi modifiant les articles 1193ter et 1326 du Code judiciaire relatifs aux ventes d'immeubles dépendant d'une faillite, p. 1208.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. EGELMEERS AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL, DEVELOPPEE LE 24 FEVRIER 1983:

Orateurs: MM. Seeuws, Van Ooteghem, Gijs, p. 1208.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. VANDEZANDE AU PREMIER MINISTRE, DEVELOPPEE LE 25 FEVRIER 1983:

Page 1209.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1983.

Stemming over de amendementen van de heer Van In, blz. 1206.

Stemming over de aangehouden artikelen 1 en 6, blz. 1206.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Vandezande tot de Eerste minister over « de weigering van de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt om te antwoorden op de interpellatie in verband met Komen, het decreet-Lagasse en de gift van gemeenschapsminister Moureaux aan de kleuterschool te Voeren ».

Sprekers: de heer Vandezande, de heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, blz. 1202.

Interpellatie van de heer Vandenhaute tot de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, en tot de staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over « de algemene werking van de Regie voor Telegrafie en Telefonie ».

Sprekers: de heren Vandenhaute, J. Peetermans, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, de heer Vandezande, blz. 1211.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 1205.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming):

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 25 van artikel 4 — Overgangsmaatregelen — van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek in verband met het statuut van de leden van de griffies van de rechtbanken, blz. 1206.

Stemming over het enig artikel en over het geheel, blz. 1206.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1983, blz. 1207.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor het begrotingsjaar 1982, blz. 1207.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 45 van de wet van 15 juni 1899 houdende titel I en titel II van het Wetboek van strafrechtspleging voor het leger, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 31 juli 1947, blz. 1208.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 1193ter en 1326 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de verkoop van onroerende goederen die tot een failliete boedel behoren, blz. 1208.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 24 FEBRUARI 1983 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER EGELMEERS TOT DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID:

Sprekers: de heren Seeuws, Van Ooteghem, Gijs, blz. 1208.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 25 FEBRUARI 1983 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEZANDE TOT DE EERSTE MINISTER:

Bladzijde 1209.

QUESTION ORALE DE M. POULLET AU MINISTRE DES RELATIONS EXTERIEURES SUR « LES NEGOCIATIONS A MENER AVEC LA REPUBLIQUE FEDERALE D'ALLEMAGNE EN VUE D'OBTENIR DES COMPENSATIONS POUR LES DEPENSES EN DEVICES ETRANGERES QUI DECOULENT DU STATIONNEMENT DE NOS UNITES MILITAIRES SUR SON TERRITOIRE » :

Orateurs : M. Poulet, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 1210.

QUESTION ORALE DE M. DE WASSEIGE AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'INCOMPATIBILITE ENTRE CERTAINES DISPOSITIONS DE L'ARRETE ROYAL N° 118, RELATIF A LA CREATION DE ZONES D'EMPLOI, ET LE TRAITE DE ROME » :

Orateurs : M. de Wasseige, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 1211.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt) :

Page 1216.

M. Kevers. — Proposition de loi modifiant les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER POULLET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE BETREKKINGEN OVER « HET VOEREN VAN ONDERHANDELINGEN MET DE BONDSREPUBLIC DUITSLAND OM COMPENSATIE TE VERKRIJGEN VOOR DE BUITENLANDSE DEVIEZEN DIE MOETEN WORDEN UITGEGEVEN IN VERBAND MET HET STATIONEREN VAN BELGISCHE TROEPEN OP DUTS GRONDGEBIED » :

Sprekers : de heer Poulet, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 1210.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE WASSEIGE AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE ONVERENIGBAARHEDEN TUSSEN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 118 BETREFFENDE DE INSTELLING VAN TEWERKSTELLINGSZONES EN HET VERDRAG VAN ROME » :

Sprekers : de heer de Wasseige, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 1211.

VOORSTEL VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 1216.

De heer Kevers. — Voorstel van wet tot wijziging van de op 30 april 1962 gecoördineerde dienstplichtwetten.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT

VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

MM. Coen et Kevers, secrétaires, prennent place au bureau.
De heren Coen en Kevers, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.
De vergadering wordt geopend te 14 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

MM. Humblet et Bascour, pour d'autres devoirs; Grosjean et Goossens, pour des devoirs administratifs; Delcroix, empêché, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Humblet en Bascour, wegens andere plichten; Grosjean en Goossens, wegens administratieve plichten; Delcroix, belet.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Europees Parlement — Parlement européen

De Voorzitter. — Bij brieven van 21 en 22 februari 1983, heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden :

1. Een resolutie over dienstweigering op grond van gewetensbezwaren;

Par lettres des 21 et 22 février 1983, le président du Parlement européen a transmis au Sénat :

1. Une résolution sur l'objection de conscience;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter kennisgeving, naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de l'Intérieur.

2. Une résolution sur la responsabilité des Etats membres en matière d'application et d'observance du droit communautaire;

2. Een resolutie over de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten voor de toepassing en naleving van het gemeenschapsrecht;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter kennisgeving, naar de commissie voor de Justitie.

3. Een resolutie over zuidelijk Afrika;

3. Une résolution sur l'Afrique australe;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Renvoi à la commission des Relations extérieures.

4. Une résolution sur la libération d'Anatoly Charanski;

4. Een resolutie over de vrijlating van Anatoli Sjtsjaranski;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

5. Een resolutie over de Turkse verzoeken om uitlevering;

5. Une résolution sur les demandes d'extradition introduites par la Turquie;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter kennisgeving, naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de la Justice.

6. Une résolution sur la discrimination en matière de filiation entre mères célibataires et femmes mariées dans certains Etats membres;

6. Een resolutie over discriminatie ter zake van afstamming tussen ongetrouwde moeders en getrouwde vrouwen in sommige Lid-Staten;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de la Justice.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter kennisgeving, naar de commissie voor de Justitie;

7. Een resolutie over de problemen bij het transitovervoer van goederen van en naar de Gemeenschap via Oostenrijk, Zwitserland en Joegoslavië;

7. Une résolution sur les problèmes posés par le transit par l'Autriche, la Suisse et la Yougoslavie de marchandises en provenance ou à destination de la Communauté;

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en, ter kennisgeving, naar de commissie voor de Infrastructuur.

Renvoi à la commission des Relations extérieures et, pour information, à la commission de l'Infrastructure.

8. Une résolution sur la politique d'information des Communautés européennes en ce qui concerne les élections directes de 1984.

8. Een resolutie over het informatiebeleid van de Europese Gemeenschappen ten behoeve van de directe verkiezingen in 1984.

— Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Behandeling van het aangehouden amendement bij artikel 6

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1983

Discussion de l'amendement réservé à l'article 6

De Voorzitter. — Dames en heren, met uw goedvinden gaan wij eerst over tot de behandeling van het aangehouden amendement bij artikel 6. Ik geef het woord aan de heer Van In om zijn amendement toe te lichten, waarna de minister onmiddellijk zal antwoorden. De stemming over het amendement en over het artikel zal straks plaatsvinden wanneer over het geheel van de afgehandelde ontwerpen wordt gestemd.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de minister van Tewerkstelling en Arbeid heeft gisteravond met een vloed van woorden gepoogd bepaalde elementen van zijn beleid bij

de leden van de Senaat te verdedigen. Ik weet niet of hij daarin ten aanzien van de schaarse aanwezigen op dat ogenblik is geslaagd.

Het is niet mijn bedoeling ter gelegenheid van de discussie van mijn amendement bij artikel 6 terug te komen op de grond van de hele discussie. Ik zal enkel proberen het de leden van deze Hoge Vergadering met niet al te veel woorden duidelijk te maken waarover het gaat.

In de bijzondere wet op de Staatshervorming is een bepaling opgenomen met betrekking tot het beleid in verband met tewerkstelling dat soeverein door de gewesten dient te worden gevoerd. Ik verwijs naar de bepaling die voorkomt in een paragraaf van artikel 6 betreffende de bevoegdheden van de gewesten. De gewesten hebben dus de opdracht, in te staan voor het tewerkstellingsbeleid, in de drie voorname onderdelen: ten eerste, de arbeidsbemiddeling. Daarover is er weinig discussie. Ten tweede, de gewesten moeten instaan voor de uitvoering van de nationaal vastgelegde normen voor de plaatsing van werklozen in het kader van de tewerkstelling door het gewest, de ondergeschikte besturen, de natuurlijke personen en rechtspersonen. Ten derde, de plaatsing van werklozen die tijdelijk en buiten kader worden tewerkgesteld voor activiteiten van algemeen belang.

Het zal de leden van de Senaat waarschijnlijk bekend zijn dat binnen het raam van de programmaties voor wedertewerkstelling een aantal normen zijn vastgelegd. Wij verwijzen naar het bijzonder tijdelijk kader, het derde arbeidscircuit en de tewerkstelling van werklozen door allerlei diensten. Ik twijfel er niet aan dat de normalisering, het vastleggen van de algemene maatregelen, nog tot de nationale bevoegdheid behoort, maar als ik de schaarse commentaren bij deze tekst overloop, lijkt het voor mij evenmin twijfel dat de uitvoering van deze maatregelen uitsluitend tot de bevoegdheid van de gewesten behoort.

Wat betekent dit in de praktijk? Ik neem het voorbeeld van een BTK-project. De nationale overheid duidt aan voor welke soort werklozen en in welke omstandigheden een bepaald BTK-project mag worden aanvaard, maar de goedkeuring en de financiering van het project moeten gebeuren door de gewestelijke instanties.

Zo komen wij tot de kern van de zaak. In de begroting van Tewerkstelling en Arbeid voor 1983 is een bedrag van bijna 62 miljard ingeschreven voor de financiering van deze bijzondere programma's. Het is voor mij duidelijk dat een splitsing daarvan noodzakelijk is — dit is precies wat ons amendement voorstelt — met betrekking tot die maatregelen die nog uitsluitend tot de nationale bevoegdheid behoren, bijvoorbeeld de maatregelen in verband met de brugpensioenen. Voor de bijzonder tijdelijke kaders, het derde arbeidscircuit, de tewerkstelling van werklozen door allerlei diensten en besturen, moet de financiering worden overgedragen aan de gewesten opdat de gewesten binnen het raam van de nationale normering tot de uitvoering van deze taken kunnen overgaan.

Het tweede probleem is de verdeelsleutel die op deze financiering moet worden toegepast. Wij zijn zo vrij hierover een eigengereide oplossing voor te stellen, gebaseerd op het aantal werklozen op 1 januari 1983. Zo komen wij tot volgende verdeelsleutel: voor Vlaanderen 56,6 pct., voor Wallonië 32,7 pct. en voor de regio Brussel, die onder nationale voogdij blijft, 10,6 pct. In essentie strekt ons amendement ertoe het ontwerp van wet houdende de begroting van Tewerkstelling en Arbeid voor 1983 zo te wijzigen dat impliciet de overdracht gebeurt van 14,6 miljard aan Vlaanderen en 8,4 miljard aan Wallonië, wat de respectieve executieven in staat moet stellen aan de hand van de nationale normering een voor hun regio passend tewerkstellingsbeleid te voeren via die bijzondere programma's.

In het vuur van zijn betoog heeft de minister gisteravond toch even in zijn kaarten laten kijken. Naar aanleiding van de uiteenzetting van mevrouw Staels, die eveneens alludeerde op de moeilijkheden die ik vandaag heb opgesomd, bleek dat men inderdaad aanvaardde dat binnen het raam hetzij van het derde arbeidscircuit, hetzij van het Interdepartementaal Fonds, bepaalde initiatieven door gemeenschapsminister voor het Vlaamse Gewest, mevrouw Steyaert, werden genomen. Dan heeft de minister zich eventjes versproken. Hij heeft gezegd dat nog een aantal leden van de nationale administratie zich bezighouden met taken die eigenlijk tot de speciale bevoegdheden van de gewesten behoren. In deze discussie heeft de minister het ongelukkig woord « mijn » administratie gebruikt.

Niettegenstaande het feit dat sommige leden van deze administratie nog niet naar de gewesten zijn overgeheveld en zich bezighouden met de praktische uitvoering van deze aangelegenheid, mag de minister toch in geen geval spreken van « zijn » administratie en nog minder van een inspectie die door « zijn » diensten geordonnanceerd

was, alvorens gemeenschapsminister Steyaert toe te laten haar programma's uit te werken.

Ik weet dat wij hier voor een materie staan die in volle ontwikkeling en, veroorloof mij het woord, in volle ontbolstering is, maar dit neemt niet weg dat wij hier vandaag principiële beslissingen moeten nemen. Deze moeten tot gevolg hebben dat zowel Vlaanderen als Wallonië een tewerkstellingsbeleid moeten kunnen voeren volgens eigen aard en noodwendigheden. Daarvoor moeten de nodige fondsen in de begroting worden ingeschreven.

Daarom verzoek ik de Senaat uitdrukkelijk ons amendement aan te nemen zodat die kredieten werkelijk aan de gewesten kunnen worden overgedragen. Zij zijn immers veel beter uitgerust en psychologisch veel beter voorbereid om de passende maatregelen te nemen ten aanzien van de plaag van de werkloosheid.

Tenslotte wil ik nog dit zeggen. De minister heeft gisteravond, in een stortvloed van woorden, herhaaldelijk verklaard dat de toestand in ons land in feite niet verschilt van de situatie in de ons omringende landen. Dit is juist. De crisis en de werkloosheid zijn wereldwijd verspreid. Indien wij echter door een originele benadering van het probleem, door een andere mentaliteit, in staat zouden zijn, al was het maar aan één werkloze meer werk te geven, dan is dit de moeite waard. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hansenne, ministre.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — Monsieur le Président, mesdames, messieurs, je m'en tiendrai simplement à la réfutation d'une série d'arguments développés par M. Van In pour défendre son amendement.

En fait, les compétences des régions en matière de politique de l'emploi sont très explicitement indiquées dans la loi de réformes institutionnelles du 8 août 1980. Entre autres, les régions sont compétentes en ce qui concerne le placement; elles sont également associées au programme de résorption du chômage, non seulement pour la définition d'une série de normes, mais aussi pour l'approbation de dossiers concrets.

Depuis le vote de cette loi, qui ne faisait, à bien des égards, que reprendre une pratique en vigueur dans le cadre de la régionalisation préparatoire, un très grand nombre de projets d'arrêtés royaux et d'arrêtés de pouvoirs spéciaux ont mis en œuvre ces compétences.

Je puis d'ailleurs fournir à M. Van In une bonne dizaine d'avis du Conseil d'Etat sur cette question, qui précisent clairement la manière dont les compétences de l'Etat, des communautés et des régions sont réparties en la matière.

La réforme de l'Etat suscite parfois des difficultés lorsqu'il s'agit de déterminer avec précision les compétences respectives.

Dans le domaine qui nous occupe, le problème n'est heureusement pas très compliqué. Les compétences respectives sont clairement fixées et il n'est prévu dans aucune disposition de la loi du 8 août, pas plus que dans les travaux préparatoires et dans les avis donnés par le Conseil d'Etat lors de la mise en œuvre des mesures d'exécution, que l'Etat ne soit pas responsable de la politique de résorption du chômage, en association avec les régions dans un certain nombre de cas.

Accepter l'amendement de M. Van In serait remettre en cause, par la voie d'un amendement budgétaire, à la fois la loi du 8 août 1980 en ce qui concerne les compétences, alors qu'une modification de celle-ci requiert une majorité spéciale, et la loi du 9 août 1980 M. Van In définissant des critères de répartition qui ne sont prévus dans aucune disposition de cette loi qui fixe les modalités de répartition des moyens de financement des communautés et des régions.

De heer Van In. — Alleen de dotaties.

M. Hansenne, ministre de l'Emploi et du Travail. — En conséquence, sur la base de ces données purement juridiques, je demande le rejet de l'amendement.

Je voudrais ajouter un élément en ce qui concerne le troisième circuit de travail. Dans l'exposé des motifs de l'arrêté royal de pouvoirs spéciaux, nous avons indiqué que nous voulions réserver les moyens affectés au troisième circuit de travail pour mettre au travail, de manière totalement équilibrée, 10 p.c. des chômeurs de longue durée, par ressort du comité subrégional de l'emploi. Il nous semblait que c'était le meilleur moyen de donner à chaque chômeur de longue durée la même chance d'être embauché dans le nouveau système.

J'ai déclaré hier très clairement, notamment en réponse aux questions de M. Rutten, que le ressort du comité subrégional de l'emploi de Hasselt avait droit à la remise au travail de 2 000 chômeurs, mais qu'il n'était pas question qu'une région ou

sous-région puisse recevoir des moyens affectés aux chômeurs de longue durée d'une autre région.

Dans la réalité de la mise en œuvre du programme du troisième circuit de travail, nous avons donc prévu une forme de décentralisation et le respect des intérêts des chômeurs des diverses sous-régions de ce pays.

J'espère pouvoir conclure très rapidement — c'est-à-dire la semaine prochaine ou la semaine suivante — un protocole d'accord avec les exécutifs des régions, qui vise à donner plus de possibilités d'action aux comités subrégionaux de l'emploi en vue d'approuver, selon une procédure simplifiée, une série de projets de troisième circuit de travail, correspondant à des projets types qui auraient fait l'objet d'un accord entre les exécutifs des régions, mon collègue du Budget et moi-même.

C'est la deuxième raison pour laquelle je demande le rejet de l'amendement proposé par M. Van In. Elle n'est pas, cette fois, d'ordre juridique, mais, pratiquement, nous sommes en train de réaliser ce qui fut prévu lors de l'élaboration du système du troisième circuit de travail: une décentralisation maximale du processus de décision sur des projets pour lesquels chaque sous-région a des garanties financières. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het amendement van de heer Van In, over artikel 6 en over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'amendement de M. Van In, sur l'article 6 et sur l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 45 DE LA LOI DU 15 JUIN 1899 COMPRENANT LES TITRE Ier ET II DU CODE DE PROCEDURE PENALE MILITAIRE, MODIFIE PAR L'ARTICLE 5 DE LA LOI DU 31 JUILLET 1947

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 45 VAN DE WET VAN 15 JUNI 1899 HOUDENDE TITEL I EN TITEL II VAN HET WETBOEK VAN STRAFRECHTSPLEGING VOOR HET LEGER, GEWIJZIGD BIJ ARTIKEL 5 VAN DE WET VAN 31 JULI 1947

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 45 de la loi du 15 juin 1899, modifié par l'article 5 de la loi du 31 juillet 1947 et relatif au Code de procédure pénale militaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 45 van de wet van 15 juni 1899, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 31 juli 1947, en betreffende het Wetboek van strafrechtspleging voor het leger.

Je présume que le rapporteur, M. Lallemand, se réfère à son rapport écrit.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Personne ne demandant la parole, je la déclare close.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé:

Article unique. A l'article 45 de la loi du 15 juin 1899 comprenant les titres Ier et II du Code de procédure pénale militaire, modifié par l'article 5 de la loi du 31 juillet 1947, les quatre premiers alinéas sont remplacés par la disposition suivante:

« Il y a trois conseils de guerre permanents:

1° Le conseil de guerre permanent de Bruxelles pour les provinces de Brabant, d'Anvers, de Hainaut et de Limbourg;

2° Le conseil de guerre permanent de Gand, pour les provinces de Flandre orientale et de Flandre occidentale;

3° Le conseil de guerre permanent de Liège, pour les provinces de Liège, de Luxembourg et de Namur. »

Enig artikel. In artikel 45 van de wet van 15 juni 1899 houdende titel I en titel II van het Wetboek van strafrechtspleging voor het leger, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 31 juli 1947, worden de eerste vier leden vervangen door de volgende bepaling:

« Er zijn drie vaste krijgsraden :

1° De vaste krijgsraad te Brussel voor de provincies Brabant, Antwerpen, Henegouwen en Limburg;

2° De vaste krijgsraad te Gent, voor de provincies Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen;

3° De vaste krijgsraad te Luik, voor de provincies Luik, Luxemburg en Namen. »

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 573, 590, 1338 EN 617 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Terugzending naar de commissie

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 573, 590, 1338 ET 617 DU CODE JUDICIAIRE

Renvoi en commission

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 573, 590, 1338 en 617 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi modifiant les articles 573, 590, 1338 et 617 du Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Van In, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in algemene bewoordingen gezegd, strekt dit voorstel ertoe de bevoegdheid van de dames en heren vrederechters, wat betreft de sommen waarover ze kunnen oordelen — de bevoegdheid *ratione summae* — op te trekken van de huidige 50 000 naar 75 000 frank.

Zoals u weet, is er zowel bij een aantal leden van het Parlement in Kamer en Senaat, als bij de regering een grote bekommernis aanwezig in verband met de achterstand in rechtszaken. In onderhavig geval gaat het om een initiatief genomen door leden van deze Senaat en ingegeven door een oprechte bekommernis nopens de steeds oplopende achterstand in rechtszaken, wat tot gevolg heeft dat de rechtzoekenden lange tijd, soms vele jaren, moeten wachten vooraleer de beslechting van hun geschil te vernemen.

Door de wet van 29 november 1979 was de bevoegdheid van de vrederechters *ratione summae* vergroot, namelijk van de toenmalige 25 000 naar de huidige 50 000 frank.

Ter gelegenheid van de bespreking in de commissie voor de Justitie werd door de minister van Justitie meegedeeld dat de implicaties van deze wijziging nog niet zijn opgevangen. Deze implicaties betekenen onder meer dat de griffies van de vrederechters beter zouden moeten uitgerust zijn om deze verruiming van hun bevoegdheden te verwerken.

Op het ogenblik van de bespreking in de commissie zijn bepaalde bedragen genoemd, bijvoorbeeld het bedrag van 130 miljoen dat zou nodig zijn om de griffies van de vrederechters beter uit te rusten, enerzijds, om de bevoegdheidsverhoging van 1979 en, anderzijds, de nu op til zijnde bevoegdheidsverhoging op te vangen. Daarom meen ik te hebben begrepen dat de minister van Justitie in de huidige stand van zaken niet zo gunstig ten opzichte van deze wetswijziging staat.

De verslagen van de commissie worden klaarblijkelijk beter en grondiger gelezen dan men zich zou voorstellen. Uw verslaggever heeft dan ook, op verzoek van een aantal magistraten, enige correcties in het verslag aangebracht. Op een bepaald ogenblik is er in het verslag namelijk sprake geweest van de werkwijze van de rechtbanken van koophandel. Een van de leden van de commissie heeft gemeend, te moeten opmerken dat de behandeling van de inschrijvingen op de rol bij de rechtbanken van koophandel maar traag verliep. Het is niet nodig de letterlijke gegevens te herhalen, maar in elk geval hebben de magistraten bij de rechtbank van koophandel die verwijten niet genomen en aan uw verslaggever met de nodige klem laten horen dat er op hun rol geen enkele vertraging

bestaat wat betreft de inschrijving van nieuwe zaken, laat staan dat zij zich zouden organiseren om op de ene of de andere manier enige vertraging in de hand te werken.

Dit gezegd zijnde, dames en heren, mag ik u meedelen dat, afgezien van de bezwaren die de minister wellicht zal laten horen, het toch zinnig lijkt om, rekening houdend met de inflatie, de nieuwe aanpassing van de bedragen zoals zij tot de bevoegdheid van de vrederechters zouden kunnen behoren, goed te keuren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Gol, Vice-Premier ministre.

M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles. — Monsieur le Président, mesdames, messieurs, j'ai déjà eu l'occasion de dire à plusieurs reprises, tant à cette tribune qu'en commission, combien j'étais préoccupé par l'arriéré judiciaire et la situation de véritable déni de justice auquel il conduit. C'est la raison pour laquelle j'ai mis au point plusieurs propositions ponctuelles en vue de réduire cet arriéré judiciaire. Au cours de l'année qui vient de s'écouler, la plupart de ces propositions ont passé le cap du Conseil des ministres et ont fait l'objet d'un dépôt devant une des commissions de la Justice, plus particulièrement devant celle du Sénat puisque, en fonction de l'accord sur la répartition des tâches entre les deux Chambres, c'est la Haute Assemblée qui s'intéresse d'abord à cette matière.

Par ailleurs, me rendant compte que certaines de ces propositions constituent un remède insuffisant au problème de l'arriéré judiciaire, j'ai élaboré un système de réforme plus fondamental qui prévoit l'abaissement de l'âge de l'éméritat et de la retraite dans la magistrature, la possibilité, pour certains magistrats mis à la pension, d'exercer des fonctions de suppléant dans les cours et tribunaux, de façon à résorber l'arriéré judiciaire, la possibilité aussi de maintenir en fonction certains magistrats jusqu'à la nomination de leur successeur, ce qui aurait également un effet direct sur la résorption de l'arriéré judiciaire.

Enfin, je me suis engagé à présenter au gouvernement un projet d'extension des cadres, en particulier pour les cours d'appel.

Soumettant l'ensemble de ce plan aux plus hauts magistrats de notre pays, au cours du mois de janvier, je me suis cru autorisé à demander que, si un effort semblable était réalisé au niveau des cours et des tribunaux, on fasse également un effort, notamment en ce qui concerne un raccourcissement des vacances judiciaires et une augmentation du nombre des audiences, surtout dans les cours d'appel des différents ressorts. Il me semble que cet appel a été entendu.

En collaboration avec mon collègue, le secrétaire d'Etat aux Pensions, j'étudie donc cette réforme globale qui, mise en vigueur au début de l'année 1984 ou dans le cours de la même année, pourrait avoir une incidence budgétaire de l'ordre de plusieurs dizaines de millions à partir de l'exercice 1984. Mais je ne voudrais pas que le Sénat minimise les efforts que je devrais faire auprès de mes collègues du gouvernement pour obtenir ces moyens financiers supplémentaires.

J'ai tenu à présenter d'emblée ce premier fait pour que l'on sache exactement dans quel contexte se situe mon opposition — puisque c'est bien de cela qu'il s'agit — à la présente proposition.

J'en arrive à un deuxième élément. Comme j'ai eu l'occasion de le déclarer devant la commission de la Justice de la Chambre, qui a abordé cette semaine l'examen du budget 1983 de la Justice, mon budget de 1982 a été exécuté rigoureusement, à 15 millions près. Etant donné les difficultés budgétaires que nous avons connues ces dernières années et que nous connaissons encore actuellement, un tel respect des objectifs budgétaires fixés me paraît une véritable prouesse.

Compte tenu de ces deux éléments, de la nécessité dans laquelle je me trouverai de plaider auprès de mes collègues pour obtenir des moyens financiers supplémentaires en vue d'une réforme globale réduisant notamment l'arriéré judiciaire; du fait que l'on a réussi, suite aux efforts considérables de restrictions, à contenir le budget de 1982 dans les limites prévues; du fait, qui n'intéresse pas seulement le ministère de la Justice mais aussi les différents départements, que nous sommes — et le Sénat ne l'ignore pas — attelés à une mission de contrôle budgétaire qui doit permettre d'économiser 25 à 30 milliards sur les prévisions de 1983 pour l'ensemble des départements, je ne puis marquer mon accord, aussi sympathique qu'elle puisse être, sur une proposition de réforme qui n'est qu'un élément parmi d'autres capables d'apporter une solution à l'arriéré judiciaire. Il n'est d'ailleurs pas établi qu'elle ne va pas essentiellement déplacer cet arriéré d'une juridiction vers d'autres.

En outre, si l'on veut être réaliste, et compte tenu des coûts directs et indirects que provoqueront le surcroît de travail et la nécessité

d'étoffer les greffes occupés dans ces juridictions, le coût minimum de cette proposition de réforme doit être estimé à un minimum de 130 millions. Comparé à un budget de plus de 18 milliards, selon les prévisions pour 1983, ce montant n'est pas négligeable, surtout dans une matière où je dois demander des efforts financiers supplémentaires à l'ensemble des départements.

Je dis avec beaucoup de sérénité mais aussi de fermeté que, si la proposition de loi devait être votée, avec les conséquences budgétaires qu'elle implique, je perdrais beaucoup des arguments qui sont les miens en faveur d'un effort budgétaire supplémentaire pour une réforme fondamentale prévoyant, notamment, une augmentation des cadres dans la magistrature. En effet, les sommes destinées à cette réforme seraient déjà dépensées pour l'application de cette initiative parcellaire et particulière.

Je plaide donc avec force auprès de votre assemblée pour qu'elle n'adopte pas la proposition de loi qui lui est soumise.

Je rappelle que, depuis de nombreuses années, des projets de révision des règlements de nos assemblées nous sont présentés. D'après ces projets, chaque fois qu'une proposition de loi implique des dépenses budgétaires supplémentaires, ses auteurs devraient pouvoir indiquer sur quel autre poste budgétaire ils entendent opérer la réduction des dépenses de l'Etat. Sinon, d'initiative en initiative, on risque d'aboutir à une inflation budgétaire.

Soit dit par parenthèse, il est plus aisé, dans une période de restrictions comme la nôtre, de trouver des initiatives sympathiques que des postes budgétaires permettant des réductions des dépenses.

Je ne veux faire la leçon à personne, mais il serait grand temps que, tous ensemble, à l'occasion de chaque initiative, nous essayions d'avoir une vue globale des problèmes budgétaires et que nous sachions où chercher les revenus nécessités par lesdites initiatives.

Monsieur le Président, je me suis permis d'exprimer mon opinion à l'occasion d'un cas spécifique. J'insiste pour que le Sénat n'adopte pas cette proposition de loi et, afin de ne pas dissimuler ma pensée et de ne prendre personne en traître, j'entends dire que si cette proposition devait néanmoins être adoptée, je plaiderais avec d'autant plus de vigueur à la Chambre pour qu'elle ne soit pas définitivement transformée en loi (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben door de uiteenzetting van de minister zwaar genoeg beïnvloed om te vragen of het niet verstandig zou zijn het voorstel van wet terug te zenden naar de commissie. Daar zouden wij het dan behandelen in het globale kader van de verscheiden ontwerpen die de minister heeft vermeld, en binnen het raam van de begroting van Justitie, die nu behandeld wordt in de Kamer, maar weldra naar de Senaat zal worden overgezonden.

Ik doe dit voorstel tot terugzending zonder afbreuk te willen doen aan de grote waarde van het verslag van onze collega de heer Van In, die ik hiermee *nominatim* vermeld.

M. le Président. — La parole est à M. Lallemand.

M. Lallemand. — Monsieur le Président, j'ai écouté le ministre avec attention. Ses propos ne sont pas nouveaux puisqu'il en a déjà tenus de comparables devant la commission de la Justice, dont je me permets de rappeler que c'est elle qui a suscité cette proposition signée par des membres appartenant à tous les groupes. Le président de la commission de la Justice a souhaité alors le dépôt d'une telle proposition pour répondre à ce qui apparaissait à l'époque comme une carence du gouvernement quant aux solutions à apporter à l'arriéré judiciaire.

Cette proposition s'inspirait du reste d'un projet élaboré en son temps par le précédent ministre de la Justice, M. Moureaux. Je suis donc un peu étonné des remarques du ministre actuel.

D'abord, nous n'avons pas une vue très claire de ce que sera cette augmentation de 130 millions de francs, que l'application de la proposition serait susceptible de provoquer. Le ministre ne s'en est pas expliqué devant la commission.

Ensuite, je suis prêt à examiner tous les projets à venir mais je constate que c'est surtout le gouvernement qui, en invoquant des arguments certainement pertinents, tarde à présenter ses propositions sur l'arriéré judiciaire. Je conçois qu'il soit difficile de toucher à un aspect de la réforme, sans entraîner des répercussions sur l'ensemble de la vie judiciaire. Je comprends tout cela mais nous n'avons toujours pas été saisis, depuis six ou sept mois, des projets annoncés et qui seraient susceptibles de réduire fondamentalement l'arriéré.

Nous sommes donc contraints d'envisager des réformes partielles. Il est vrai, que le ministre les repousse et les critique, sous prétexte qu'il va en proposer d'autres dans les mois à venir et qui nécessiteront des dépenses de plusieurs dizaines de millions. Il nous demande dès lors de lui faire confiance et de rejeter la proposition actuelle, qui lui paraît insuffisante ou d'application trop onéreuse... Tout cela, vous le comprendrez, justifie de réserves importantes. Mais la suggestion de M. Vanderpoorten de renvoyer cette proposition en commission pour un examen plus large me paraît sage. Il ne suffit pas de dire au Sénat qu'il faut abandonner une initiative qui coûtera 130 millions tout en annonçant la mise au point dans quelques mois d'une réforme dont le coût sera aussi élevé.

Je désire que la commission ait la possibilité de procéder à un examen plus précis afin que notre contrôle parlementaire soit véritable. Comment en tout cas pourrions-nous apprécier le mal-fondé des propositions de loi qu'on nous demande de rejeter au nom de futurs projets dont on ne connaît ni le contenu, ni la portée, ni l'incidence financière?

La commission reverra son jugement sur cette proposition mais après avoir reçu, à bref délai, communication des contrepropositions gouvernementales.

Nous nous sommes peut-être trompés en commission de la Justice; c'est possible mais il vous appartient de le démontrer, monsieur le ministre, par le dépôt de vos projets et non par le simple énoncé de vos intentions.

De Voorzitter. — Dames en heren, is de Senaat het eens om het voorstel van wet terug te zenden naar de commissie voor de Justitie?

L'assemblée est-elle d'accord pour renvoyer cette proposition de loi à la commission de la Justice? (*Assentiment.*)

Il en sera donc ainsi.

Dan is hiertoe besloten.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 1193TER EN 1326 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK BETREFFENDE DE VERKOOP VAN ONROERENDE GOEDEREN DIE TOT EEN FAILLIETE BOEDEL BEHOREN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 1193TER ET 1326 DU CODE JUDICIAIRE RELATIFS AUX VENTES D'IMMEUBLES DEPENDANT D'UNE FAILLITE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 1193ter en 1326 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de verkoop van onroerende goederen die tot een failliete boedel behoren.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant les articles 1193ter et 1326 du Code judiciaire relatifs aux ventes d'immeubles dépendant d'une faillite.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Van In, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. L'article 1193ter, deuxième alinéa, du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

« Le curateur soumet au tribunal un projet d'acte de vente établi par un notaire et lui expose les motifs pour lesquels la vente de gré à gré s'impose. Il y joint un certificat du conservateur des hypothèques relatant, le cas échéant, les inscriptions existantes et toute transcription de commandement ou de saisie portant sur les immeubles qui doivent être vendus. »

Artikel 1. Het tweede lid van artikel 1193ter van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«De curator legt aan de rechtbank het door een notaris opgemaakt ontwerp van verkoopakte voor, onder opgave van de redenen waarom de verkoop uit de hand geboden is. Hierbij is gevoegd een getuigenschrift van de hypotheekbewaarder met eventuele vermelding van de bestaande inschrijvingen en alle overschrijvingen van een bevel of een beslag betreffende de te verkopen onroerende goederen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 1193ter, troisième alinéa, du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Les créanciers hypothécaires ou privilégiés inscrits doivent être entendus ou dûment appelés par pli judiciaire. Ils peuvent demander au tribunal que l'autorisation de vendre de gré à gré soit subordonnée à certaines conditions, telles que la fixation d'un prix de vente minimum.»

Art. 2. Het derde lid van artikel 1193ter van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«De ingeschreven hypotheek en bevoorrechte schuldeisers moeten gehoord of bij gerechtsbrief behoorlijk opgeroepen worden. Zij kunnen van de rechtbank vorderen dat de machtiging om uit de hand te verkopen afhankelijk wordt gesteld van bepaalde voorwaarden, zoals een minimum-verkoopprijs.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. L'article 1193ter, sixième alinéa, du même Code, est remplacé par la disposition suivante:

«La vente doit avoir lieu conformément au projet d'acte admis par le tribunal et par le ministère du notaire désigné par l'ordonnance, qui répartira le prix conformément aux articles 1639 et suivants du Code judiciaire.»

Art. 3. Het zesde lid van artikel 1193ter van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepalingen:

«De verkoping moet overeenkomstig de door de rechtbank aangenomen ontwerp-akte geschieden door de ambtelijke tussenkomst van de in de beschikking aangewezen notaris, die de prijs zal verdelen overeenkomstig de artikelen 1639 en volgende.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. L'article 1193ter du même Code est complété par un nouvel alinéa, libellé comme suit:

«Le demandeur ou les créanciers intervenants peuvent appeler de l'ordonnance du tribunal conformément à l'article 1031 du Code judiciaire.»

Art. 4. Artikel 1193ter van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met een lid luidend als volgt:

«Hoger beroep tegen de beschikking van de rechtbank kan ingesteld worden door de verzoeker of door de tussenkomende schuldeisers op de wijze, zoals bepaald in artikel 1031 van het Gerechtelijk Wetboek.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. L'article 1326 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 1326. Les ventes publiques mentionnées à l'article 1621 emportent de plein droit délégation du prix au profit des créanciers hypothécaires ou privilégiés inscrits qui ont été valablement appelés à l'adjudication. Ces ventes ne sont pas soumises à l'égard de ces créanciers, aux formalités de la surenchère prévue à l'article 115 de la loi du 16 décembre 1851.

Il en va de même en ce qui concerne les ventes de gré à gré autorisées conformément à l'article 1193ter, à l'égard des créanciers hypothécaires ou privilégiés inscrits qui, en vertu de cette disposition, ont été entendus ou dûment appelés au cours de la procédure d'autorisation.»

Art. 5. Artikel 1326 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 1326. De openbare verkopen vermeld in artikel 1621 brengen, ten behoeve van de ingeschreven hypotheek en bevoorrechte schuldeisers die op geldige wijze bij de toewijzing zijn opgeroepen, van rechtswege overwijzing mede van de prijs. Deze verkopen zijn ten aanzien van deze schuldeisers niet onderworpen aan de formaliteiten van het hoger bod, bepaald bij artikel 115 van de wet van 16 december 1851.

Hetzelfde geldt voor de verkopen uit de hand, gemachtigd overeenkomstig artikel 1193ter, ten aanzien van de ingeschreven hypotheek en bevoorrechte schuldeisers die overeenkomstig deze bepaling tijdens de procedure van machtiging werden gehoord of behoorlijk werden opgeroepen.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 25 DE L'ARTICLE 4 — DISPOSITIONS TRANSITOIRES — DE LA LOI DU 10 OCTOBRE 1967 CONTENANT LE CODE JUDICIAIRE EN CE QUI CONCERNE LE STATUT DES MEMBRES DES GREFFES DES TRIBUNAUX

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 25 VAN ARTIKEL 4 — OVERGANGSMAATREGELEN — VAN DE WET VAN 10 OKTOBER 1967 HOUDENDE HET GERECHTELIJK WETBOEK IN VERBAND MET HET STATUUT VAN DE LEDEN VAN DE GRIFFIES VAN DE RECHTBANKEN

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 25 de l'article 4 — Dispositions transitoires — de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire en ce qui concerne le statut des membres des greffes des tribunaux.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 25 van artikel 4 — Overgangsmatregelen — van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek in verband met het statuut van de leden van de griffies van de rechtbanken.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de artikelen 25 en 27 van artikel 4 — Overgangsmatregelen — van de wet van 10 oktober 1967, houdende het Gerechtelijk Wetboek, bepalen een aantal afwijkingen op de benoemingsvoorwaarden voor de betrekkingen op een griffie of op een parket.

De gunstvoorwaarden voor de leden van het parket gelden voor de personeelsleden die reeds in dienst waren op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel van het Gerechtelijk Wetboek, dus op 15 februari 1970 (koninklijk besluit van 12 januari 1970). De gunstige benoemingsvoorwaarden voor leden van een griffie, bepaald bij artikel 25, gelden echter slechts voor de personeelsleden die reeds in dienst waren op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 20 december 1957, houdende het statuut van de griffiers.

De indiener van het oorspronkelijk wetsvoorstel wil een volledig identieke regeling invoeren voor alle personeelsleden van griffies en parketten: voor al wie in dienst kwam vóór de inwerkingtreding van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek zouden gelijkaardige en gelijkwaardige overgangsbepalingen gelden.

Ik meen even te mogen herinneren aan de retroacten.

Volgens de indiener van het oorspronkelijk voorstel wijken de bepalingen van artikel 25 en artikel 27, hoger vermeld, nogal sterk van elkaar af. Inderdaad, de lagere personeelsleden, die na 20 december 1957 en vóór de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek op 15 februari 1970 in dienst kwamen op een griffie van een rechtbank, komen in een minder gunstige situatie geplaatst dan hun collega's die in dezelfde periode een functie hebben opgenomen in dienst van het parket van een zelfde rechtbank.

Het wetsvoorstel werd behandeld in de commissie voor de Justitie van de Kamer en — na een lichte amendering van de tekst — met eenparigheid aangenomen. Het werd door de plenaire vergadering van de Kamer van volksvertegenwoordigers op 2 juli 1982 behandeld en goedgekeurd met 192 stemmen bij 2 onthoudingen.

Uw commissie voor de Justitie heeft dit wetsontwerp onderzocht tijdens haar vergaderingen van 30 november 1982 en 18 januari 1983.

Uit de beraadslagingen in uw commissie is gebleken dat er nogal een ernstige verdeeldheid bestaat tussen de leden over dit wetsontwerp. Er is verzet gerezen tegen het wetsontwerp, en wel om volgende redenen:

a) Verschillende leden van de commissie zijn van oordeel dat het niet verantwoord voorkomt dat men met een wetgevende maatregel tegemoetkomt aan personeelsleden die, ofwel niet hebben deelgenomen aan de georganiseerde examens, ofwel aan zulke examens wel degelijk hebben deelgenomen, maar er niet voor zijn geslaagd. Door het pogen een discriminatie weg te werken, komt men tot een andere onbillijke situatie waarbij personeelsleden worden gelijkgeschakeld wier verdiensten niet gelijk zijn;

b) De aandacht wordt er bovendien op gevestigd dat men op het ogenblik vanuit verschillende zijden poogt de aanwervingen in de magistratuur te depolitiseren en men verwijst in dit verband naar een wetsvoorstel dat aanhangig is voor uw commissie. Uiteraard is het organiseren van examens een van de middelen om tot zo'n depolitisering over te gaan. Het lijkt dan ook minstens twijfelachtig op dit ogenblik nog afwijkingen toe te staan;

c) Door een lid van de commissie werd aan de minister van Justitie gevraagd op welke tijdstippen in het verleden maturiteitsexamens werden georganiseerd voor kandidaat-opstellers in de griffies en de parketten. Dit element is vanzelfsprekend belangrijk in de beoordeling van het wetsontwerp, omdat toch moet blijken dat mogelijke kandidaten alleszins de kans hebben gehad om aan dergelijke examens deel te nemen.

De minister heeft dan aan de commissie medegedeeld dat zulke examens werden georganiseerd in 1962, 1968, 1970, 1972, 1973, 1975 en 1978.

In de gegeven omstandigheden hebben de leden van de commissie die geen voorstander zijn van dit wetsontwerp, hun verzet bevestigd omdat de betrokken personeelsleden niet kunnen voorwenden dat zij benadeeld zouden zijn.

Verschillende leden van de commissie hebben zich voorstander getoond van het ontwerp en wel om volgende redenen.

Eerst beklemtoont men de discriminatie die er bestaat tussen personeelsleden van gelijkaardige en gelijkwaardige personeelsformaties, met name griffies en parketten.

Ten tweede, is men gevoelig voor het feit dat er slechts sprake is van een 130-tal personeelsleden die in aanmerking komen voor de gunstmaatregel, zijnde 5 pct. op de totale bezetting van het departement van Justitie.

Ten derde, wordt er opgemerkt dat vele personeelsleden, die overeenkomstig dit wetsvoorstel in aanmerking komen voor een gunstmaatregel, reeds heel dikwijls werden opgeroepen om de functie van griffier ter zitting waar te nemen of andere werkzaamheden uit te voeren die behoren tot de taak van de griffier. Zij hebben dus in feite een functie uitgeoefend waarvoor zij niet worden betaald. Men denkt hierbij ook aan de hulp van dergelijke personeelsleden aan jonge collega's die hun taak moeten leren bij de aanwerving.

Ten vierde, heeft het aanvaarden van dit wetsontwerp natuurlijk nog niet automatisch tot gevolg dat alle belanghebbende personeelsleden een promotie bekomen. Inderdaad, bij elke promotie heeft de normale procedure plaats, bepaald in de artikelen 260 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. In alle gevallen zal men bij de promotie of de benoeming rekening houden met de staat van verdiensten van de belanghebbende kandidaten. De door dit wetsontwerp verkregen vrijstelling van examens heeft derhalve niet noodzakelijk tot gevolg dat de belanghebbende personeelsleden in aanmerking komen voor zo'n promotie of benoeming.

Het standpunt van de minister kan men als zeer genuanceerd bestempelen. Enerzijds betreurt de minister dat men gewacht heeft tot 1970 om een statuut uit te werken voor de leden van het parket, terwijl dit reeds geschiedde 13 jaar tevoren voor het statuut van het personeel van de griffie. De minister hoopt dat men met het aanvaarden van zo'n wetsontwerp geen leden van de griffie gaat toelaten die nog geen examen hebben gedaan, ofwel die voor het

examen niet zijn geslaagd. Dit ontwerp kan tot gevolg hebben dat men de niet-geslaagden die de procedure niet hebben meegemaakt toch wil opvissen. Verder kan men volgens de minister de vraag stellen of het redelijk is in 1983 wijzigingen aan te brengen in wettelijke overgangsmatregelen van een wet die dateert van 31 oktober 1967, meer dan 15 jaar geleden dus.

Tot slot vraagt de minister zich af of het opheffen van een zogenaamde discriminatie — wat een bepaald deel van het personeel van het departement betreft —, niet opnieuw een discriminatie in het leven roept ten aanzien van degenen die voor het examen zijn geslaagd. Door het wegnemen van een bepaald soort van discriminatie zou men in een ander soort van discriminatie terechtkomen. De geslaagden worden dus in zekere mate gediscrimineerd ten opzichte van de niet-geslaagden die ingevolge het onderhavig ontwerp voor de gunstmaatregel in aanmerking zouden kunnen komen welke reeds bestond voor het parket.

Dames en heren, in de commissie werd de minister ondervraagd over de budgettaire gevolgen. De minister verklaarde dat deze in geval van benoeming slechts zouden bepaald worden door de anciënniteit van de personeelsleden waarover sprake is in het ontwerp. Met andere woorden wanneer voor een bepaalde functie twee kandidaten in aanmerking komen en de ene de gunstmaatregel geniet en bovendien ouder is dan de andere kandidaat die de gunstmaatregel niet geniet, dan spreekt het vanzelf dat een hogere wedde — dus een grotere budgettaire weerslag — zal worden toegekend door het feit van de anciënniteit van de kandidaat die de gunstmaatregel kreeg. De anciënniteit heeft dus een budgettaire repercussie. Samenvattend kan men dus zeggen dat er een onrechtstreeks gevolg is, maar geen rechtstreeks gevolg. Aan deze budgettaire repercussie werd trouwens niet zwaar getild. Op een bepaald ogenblik heeft men zelfs gezegd dat ze quasi nul zou zijn.

De minister heeft vervolgens aan de commissie kennis gegeven van de brieven die hij ontving van de verschillende beroepsfederaties: de Koninklijke Federatie van hoofdgriffiers van vrederechten en politierechtbanken; de Nationale Confederatie der griffiers en der parketsecretarissen van hoven en rechtbanken, en van de Nationale Federatie van griffiers en klerk-griffiers van de vrederechten en politierechtbanken. In deze brieven werd een formeel negatief advies uitgebracht.

Uw verslaggever ontving tenslotte een schrijven gedateerd 28 november 1982 van de Nationale Federatie van opstellers en bedienden en bodes van griffies van hoven en rechtbanken van het land, waarin wordt medegedeeld dat deze federatie dit wetsontwerp volledig steunt.

Mijnheer de Voorzitter, op 18 januari 1983 heeft uw commissie over het enig artikel van dit wetsontwerp gestemd. Dit ontwerp werd verworpen met zes tegen vijf stemmen en één onthouding.

De Senaat beschikt thans over al de gegevens van het debat en het zal hem derhalve mogelijk zijn met kennis van zaken te oordelen en tenslotte dit wetsontwerp al dan niet goed te keuren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Boel.

De heer Boel. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, aangezien de rapporteur zo volledig was, vind ik het niet meer nodig om terug te komen op al de pro's van dit wetsontwerp.

Namens de SP-fractie mag ik zeggen dat wij volledig achter dit wetsontwerp staan. Ten eerste, omdat dit wetsontwerp een discriminatie opheft tussen de leden van de parketten en de griffies en ten tweede, omdat het om een voorstel van wet gaat dat wetsontwerp geworden is en dat bovendien geen budgettaire weerslag heeft. Om deze redenen vinden wij dat de Senaat dit wetsontwerp moet goedkeuren. (*Applaus op de socialistische banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik val de voorgaande spreker bij. Toch blijf ik even stilstaan bij enkele pro's in deze tekst.

De leden van de Senaat moeten goed weten, ten eerste, dat het gaat om mensen die reeds in dienst zijn, en wel van vóór 1970, mensen dus voor wie het heel gemakkelijk is hun staat van dienst en hun kunnen te beoordelen.

Ten tweede, heeft de rapporteur duidelijk verklaard dat de budgettaire weerslag van het aannemen van deze tekst alleen terug te vinden is in wat anciënniteitsvergoeding. Wanneer deze mensen namelijk het geluk zouden hebben op hun leeftijd nog te worden benoemd tot klerk-griffier of tot griffier, zou hun wedde lichtjes hoger zijn dan van de rechtstreeks benoemden omdat de anciënniteit invloed heeft.

Ten derde, is er gesproken over de zogenaamde politieke beïnvloeding. Men is altijd verbaasd dergelijke argumenten te horen.

De rapporteur, en hij is verstandig, heeft daar niet bij stilgestaan, maar wij moeten dat wel doen. Een motief als politieke beïnvloeding is nonsens voor deze mensen met een staat van dienst die varieert tussen 12 en 24 jaar.

Omdat zij kunnen steunen op de beoordeling van hun staat van dienst is het ongehoord dat nog politieke beïnvloeding zou kunnen doorwegen om de betrokkenen bepaalde gunsten te verstrekken.

Ten vierde, en dat acht ik het belangrijkste, mijnheer de minister, weten wij allemaal dat er bij het oprichten van bijzondere korpsen, bijvoorbeeld bij de arbeidsrechtbanken, aan een aantal personen welbepaalde faciliteiten, zoals dat heet, werden gegeven. Bij overgangsmaatregelen heeft men voor een aantal personen de mogelijkheid geschapen om vrij gemakkelijk toe te treden tot het korps van de arbeidsrechtbanken, waarbij ik dan bedoel het korps van de parketten of de griffiers.

Tenslotte is er mijn laatste argument. In verband met het voorstel van de heer Bourgeois, want het gaat om een parlementair initiatief dat door de Kamer unaniem is aangenomen, is het onbegrijpelijk dat wij hier ten opzichte van deze oudere personeelsleden, met 12 tot 24 jaar dienst, niet zouden kunnen verdragen dat de regel van het slagen voor een maturiteitsexamen of het bezit van een diploma van middelbaar onderwijs zou moeten worden gerespecteerd.

Eén van de argumenten dat u misschien nog kan overtuigen is dat het ten minste vijf jaar geleden is dat nog een maturiteitsexamen kon worden afgelegd. Toen de mogelijkheid zich aftekende om van deze overgangsmaatregel gebruik te maken, zowat vijf jaar geleden, konden deze mensen geen maturiteitsexamen meer afleggen. Als ik mij niet vergis werd het laatste maturiteitsexamen ingericht in maart 1978.

De heer Vanderpoorten. — En het eerste?

De heer Van In. — Mijnheer Vanderpoorten, het gaat hier om een bescheiden materie. Deze 130 personeelsleden hebben individueel en collectief genomen een behoorlijke staat van dienst. Zij konden door u, als gewezen minister, en door uw opvolger, de heer Gol, via de korpsoversten worden beoordeeld. Ik kan niet begrijpen dat men er een zaak van hangen of wargen van maakt om deze mensen deze gunst te weigeren. *(Applaus op de banken van de Volksunie en op de socialistische banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Gol, Vice-Premier ministre.

M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles. — Monsieur le Président, mesdames, messieurs, je voudrais d'abord remercier M. Verbist, le rapporteur, de son excellent rapport, extrêmement complet, reflétant toutes les nuances exprimées en commission. Cet excellent travail me dispense d'être long.

Dans son intervention, plaidant en faveur du projet — donc contre le vote intervenu en commission de la Justice qui, je le rappelle, l'a rejeté par six voix contre cinq — M. Boel a souligné que, selon lui, l'incidence budgétaire de ce projet était quasi nulle et que c'était une raison suffisante pour l'adopter.

Je ne le contredirai pas sur le premier point: l'incidence budgétaire est effectivement très faible. Elle proviendrait uniquement du fait, que, comme il s'agit de personnes en place depuis fort longtemps, si elles obtiennent une promotion, elles coûtent évidemment plus cher dans leur nouvelle fonction que des personnes qui viennent à peine d'être engagées dans la fonction déterminée. Un effet de l'ancienneté peut effectivement avoir un impact budgétaire précis, mais j'admets avec vous qu'il est relativement minime. Aussi, à la différence des arguments que j'ai développés contre une précédente proposition, ce n'est pas cet aspect que je retiendrai principalement.

Mais je ne vous suis pas lorsque vous dites que le seul fait que le projet ne coûte rien signifie qu'il faudrait l'adopter. En effet, certaines propositions qui coûtent très cher sont dangereuses, mais il en existe également d'autres qui ne coûtent rien et n'en sont pas moins tout aussi dangereuses.

De quoi s'agit-il en l'occurrence? Alors que, pour l'essentiel, on s'efforce à tous égards dans l'ordre judiciaire de procéder au recrutement par concours ou par examens et que l'on essaie d'un vœu unanime — même s'il ne correspond pas toujours aux arrière-pensées des uns et des autres! — de dépolitiser l'accès ou la promotion à certaines fonctions — on y arrive très légitimement par le biais de l'examen ou du concours —, on voudrait à présent faire table rase du fait que certains se sont présentés à des examens et les ont réussis et accorder à ceux qui, soit ne se sont pas présentés aux examens, soit y ont échoué, les mêmes avantages qu'aux premiers.

Cette orientation me paraît assez regrettable, surtout à un moment où, pour d'autres fonctions, en l'espèce celles de la magistrature, votre commission est en train d'examiner une proposition qui vise précisément à réduire la part de libre choix du ministre dans la nomination des magistrats dans le but d'objectiver leur désignation.

En fait, on veut, par une mesure générale — et ce n'est pas la première fois! — conférer à des membres du personnel qui, soit n'ont pas participé aux examens organisés, soit y ont pris part mais sans les réussir, les mêmes droits à l'accès à la fonction qu'à ceux qui ont pris part aux examens avec succès.

Bien entendu, un argument en faveur du projet aurait été fondamental, celui selon lequel ces personnes sont entrées en fonction à un moment déterminé sans avoir eu la possibilité de se mettre en règle ni de faire valoir leurs mérites, et qu'elles se trouvent maintenant par l'effet de ces lois antérieures, dans une situation qui les empêche d'accéder à la promotion.

À la demande de la commission, on a bien voulu le rappeler ici, j'ai indiqué que des examens avaient été organisés en 1962. Vous vous souviendrez que le débat porte sur des personnes engagées entre 1959 et 1970. Toutes ont eu l'occasion de se mettre en règle par la voie d'un examen: en 1962, 1968, 1970, 1972, 1973, 1975 et 1978, c'est-à-dire que les intéressés qui le souhaitaient ont eu à sept reprises l'occasion de réussir l'examen.

Dans ces conditions, il me semble clair que c'est véritablement d'un repêchage qu'il peut s'agir. Je n'y suis pas favorable. Le dernier examen a eu lieu en 1978. Permettez-moi de penser que si l'on organisait un nouvel examen en 1983 — et j'y suis tout disposé — il ne rencontrerait pas plus de succès quant à la participation puisque, depuis lors, ces personnes ont pris de l'âge et ne doivent pas être particulièrement désireuses de participer à des épreuves de ce type, après que l'occasion leur eut été offerte à de nombreuses reprises de participer à un examen et de se mettre en règle.

Monsieur le Président, non pas pour des motifs budgétaires, mais bien par des raisons de principe, je demande à la Haute Assemblée de suivre cette fois l'avis de sa commission et de rejeter cette proposition de loi. *(Applaudissements sur certains bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cooreman.

De heer Cooreman. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zou deze aangelegenheid zeer kort willen samenvatten. De rapporteur heeft er terecht op gewezen dat de commissie bij zes stemmen tegen vijf en één onthouding dit ontwerp heeft verworpen. Dit is echter gebeurd op grond van een mededeling namens de minister die toen niet aanwezig was, namelijk dat het aannemen van dit ontwerp een belangrijke budgettaire weerslag zou hebben. Na onderzoek is gebleken dat dit niet juist was.

Dit ontwerp werd eenparig door de Kamer goedgekeurd. Ik veronderstel dat de minister van Justitie bij de stemming aanwezig was en ik begrijp niet dat hij in de Kamer wel kon akkoord gaan met het ontwerp terwijl hij aan de Senaat vraagt dit ontwerp niet goed te keuren.

Een derde argument is dat sedert jaren steeds de beste kandidaten worden benoemd. De vorige ministers van Justitie hier aanwezig, zullen niet ontkennen dat de benoemingen niet gebeuren op basis van een politieke kleur maar dat inderdaad steeds de beste kandidaten werden benoemd. Dat men nu zou toelaten een kandidaat voor te dragen die geen examen heeft afgelegd — wat nog niet betekent dat hij wordt benoemd — houdt geen discriminatie in. Het zijn kandidaten die worden voorgedragen en de mensen die dit doen zullen wellicht goede kandidaten voordragen. Indien zij van mening zijn dat iemand die niet aan het examen heeft deelgenomen en onder toepassing valt van dit ontwerp van wet, maar een goede kandidaat is, staat het de minister nog altijd vrij degene te benoemen die naar zijn oordeel de beste is.

Ik dacht dat het noodzakelijk was dit even te benadrukken. Het is in de omstandigheden dat wij het ontwerp zullen aannemen, in tegenstelling met wat in de commissie is gebeurd. *(Applaus op de banken van de CVP en van de Volksunie.)*

De heer Luyten. — Zeer goed!

M. le Président. — La parole est à M. Gol, ministre.

M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles. — Monsieur le Président, je voudrais simplement corriger un élément de fait. M. Cooreman et son groupe ont parfaitement le droit de s'exprimer et de voter comme ils le souhaitent, même si ce n'est pas le point de vue du gouvernement et du ministre.

Mais, en ce qui concerne les circonstances dans lesquelles cette proposition a été votée en commission du Sénat, et auxquelles son président vient de faire allusion, je note que le vote est intervenu sur l'ensemble de la proposition et non pas après telle ou telle orientation déterminée. J'imagine que chaque membre de la commission s'est fait une religion sur le sujet en fonction de l'ensemble des arguments invoqués. Le vote n'est pas du tout intervenu pour la seule raison que j'aurais signalé un impact budgétaire car en commission, comme à cette tribune — et le rapport en fait foi à la page 5 — j'ai simplement indiqué, répondant à la question d'un membre, que « l'incidence budgétaire se limite aux effets de l'ancienneté en cas de nomination d'un membre du personnel visé par le projet de loi à l'examen ».

Par contre, j'avais développé — et le rapport le précise à la fin de la page 4 et dans toute la page 5 — toute une série d'arguments de principe, que j'ai répétés à cette tribune, contre l'adoption de cette proposition.

M. Boel. — Et à la Chambre?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik moet eerlijk toegeven dat ik van de ene verwondering in de andere val. Ik heb de voorzitter van de commissie voor de Justitie hier met een zekere bedrevenheid horen pleiten voor de goedkeuring van dit ontwerp, terwijl zijn commissie het heeft verworpen.

De heer Cooreman. — Inderdaad, mijnheer Vanderpoorten, en ik heb ook verklaard waarom de commissie zo heeft gehandeld.

De heer Vanderpoorten. — Misschien was dit omdat verschillende leden van uw fractie niet aanwezig waren.

De heer Cooreman. — Zij waren inderdaad niet allen aanwezig.

Mevrouw Staels-Dompas. — Maar wij waren toch met een voldoende aantal aanwezig, mijnheer Vanderpoorten.

De heer Van In. — Men kan toch van mening veranderen, mijnheer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Er was toch één lid van uw fractie die dit ontwerp niet heeft goedgekeurd. In totaal hebben zes leden tegen gestemd, vijf leden hebben voor gestemd en er was slechts één onthouding.

De heer Luyten. — Dat is de *arithmétique hollandaise*, positief toegepast.

De heer Cooreman. — Ik zal van mening veranderen en ik heb duidelijk gezegd waarom.

De heer Vanderpoorten. — Mag ik nu zeggen waarom ik niet van mening verander? Ik weet wel dat degenen die hun mening behouden, tegenwoordig de *imbéciles* zijn en de anderen niet.

Ten tweede, ik zeg aan de meerderheid en aan de CVP in het bijzonder dat ik hoor in deze vergadering dat een minister van een regering die wij steunen argumenten aanhaalt tegen het ontwerp. Hij heeft dat duidelijk gezegd.

De heer Cooreman. — Waarom heeft hij dat gezegd?

De heer Vanderpoorten. — Wees een beetje kalm, het is bijna zaterdag en het is het laatste ontwerp van wet dat op de agenda staat.

De heer Boel. — En zondag is het voetbal!

De heer Vanderpoorten. — Misschien.

De heer Verbist heeft een uitzonderlijk, volledig, eerlijk, oprecht, objectief en degelijk verslag gemaakt. (*Gelach.*)

Ik ken nog enkele andere adjectieven, maar die zal ik seffens gebruiken. Ik lees in dat verslag dat de voorzitter van de Koninklijke Federatie van hoofdgriffiers van de vrederechten en de politierechtbanken, de voorzitter van de Nationale Confederatie der griffiers en der parketsecretarissen van de hoven en rechtbanken en de voorzitter van de Nationale Federatie van griffiers en klerkgriffiers van de vrederechten en politierechtbanken allen een negatief advies hebben gegeven.

De heer Vandezande. — En ze hebben zelf geen examen gedaan. (*Gelach.*)

De heer Vanderpoorten. — Wij ook niet, mijnheer Vandezande.

Het beginsel dat door de minister werd onderstreept is zeer belangrijk. Ik laat in het midden dat er geen budgettaire weerslag zou zijn. Ik zeg dit alles, mijnheer Cooreman, in het besef van mijn verleden — schuld in voorkomend geval. Het is altijd zeer ongelukkig een kandidaat, die zich heeft onderworpen aan een examen, achteruit te stellen ten voordele van een kandidaat die dat niet heeft gedaan. Dit is een belangrijk beginsel. Ik wens dat beginsel te handhaven vooral omdat de mogelijkheden tot regularisatie hebben bestaan en men er geen gebruik van heeft gemaakt. Ik zie niet in waarom zij dan nu moeten legiferen.

Immers — en dat zij mijn slotwoord — ik ben zeer onder de indruk gekomen, mijnheer Windels, van een artikel dat ik vóór enkele dagen heb gelezen in een Vlaamse krant die *De Standaard* hoog aanslaat inzake de beginselen. Wij zullen daarover de volgende week zeer ernstig verder praten. Ik ben blij, mijnheer Verbist en mevrouw Staels, dat mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, die de liefталigheid zelf is (*gelach*), in dispuut is geraakt met de heer De Croo, die ook de liefталigheid zelf is. (*Gelach.*) De heer De Croo had namelijk verklaard dat in de Post alleen kandidaten mogen worden benoemd die aan een examen hebben deelgenomen en mevrouw D'Hondt beweert het tegengestelde. Bent u het ondertussen daarover eens?

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voot Posten, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — U hebt ongelijk dit te zeggen, want het is de waarheid niet. (*Ha, ha, op verschillende banken.*) U is verkeerd ingelicht.

De heer Vanderpoorten. — Dan wel door kranten die aan uw kant staan. U brengt mij in dwaling. Ik lees in een artikel ondertekend door de heer Storme, uw gewezen collega en mijn gewezen collega, een hoogerwaardig man, die de democratie verdedigt en die spreekt over het einde van onze rechtsstaat.

Hij zegt onder meer, mijnheer Cooreman, wanneer men beginselen die geschreven zijn in een wet niet meer respecteert, dit zeer gevaarlijk is voor de parlementaire democratie.

De heer Cooreman. — Hij heeft dat ook hier op de tribune gezegd toen u minister was! Toen werd er niet zo hevig geapplaudiseerd.

De heer Vanderpoorten. — Men heeft nu ook nog niet geapplaudiseerd. U zult het waarschijnlijk straks ook niet doen. (*Gelach.*)

De heer Storme heeft dat hier gezegd. Heeft hij echter voorbeelden aangehaald van wat ik strijd met deze bepalingen zou hebben gedaan? Daar moet u dan maar een opsomming van geven, mijnheer Cooreman.

Trouwens ik vind dat het ver is gekomen dat wij in het Parlement worden beschouwd als mensen die er helemaal naast slaan en die gelijk kunnen worden gesteld met een soort imbecielen omdat wij vragen dat de wet zou worden toegepast.

Als lid van een partij van de meerderheid hoor ik de minister van Justitie hier een pleidooi houden. Welnu, dat pleidooi overtuigt mij, zoals het artikel van de heer Storme mij heeft overtuigd, zoals de stemming in de commissie voor de Justitie mij heeft overtuigd en zoals de argumenten contra het voorstel van wet mij hebben overtuigd die zo volledig in het verslag van de heer Verbist zijn vermeld. Daarom is mijn houding dezelfde als in de commissie voor de Justitie. Wij zullen in de toekomst zien waar de waarheid ligt. Misschien niet toekomstige week maar de daarop volgende week verwacht ik hier dan belangrijke debatten.

De heer Windels. — Ik hoop dat de heer De Croo dat artikel ook heeft gelezen!

De heer Vanderpoorten. — Ik zie de animositeit stijgen van het ogenblik af dat ik op de tribune kom. Ik zal dus maar weggaan! (*Applaus op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Weckx.

De heer Weckx. — Mijnheer de Voorzitter, mijn betoog zal kort gaan. Ik neem niet het woord namens mijn fractie maar in mijn persoonlijke naam.

Na de uiteenzetting van de heer Vanderpoorten voelde ik mij tot een wederwoord verplicht.

Ik ben degene die aan de minister in de commissie gevraagd heeft hoeveel examens er plaats hadden sedert het jaar 1962. Uit het antwoord dat men in het uitstekend verslag van collega Verbist kan lezen, blijkt dat zeven examens werden uitgeschreven. Het heeft een aantal mensen de mogelijkheid geboden eraan deel te nemen en misschien ervoor te slagen.

Onder die omstandigheden, aansluitend bij de moties van mijn partij die ingaan tegen de politisering van de magistratuur, zal ik de commissie volgen. Ik betreur evenwel dat men niet begint bij de groten, zoals het hof van beroep en het Hof van Cassatie. Maar men moet ergens beginnen. Daarom zal ik, zoals in de commissie is gebeurd, tegen het ontwerp stemmen. (*Applaus op sommige banken.*)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Wij zullen straks stemmen over het enig artikel.

Met uw goedvinden zullen wij eerst de interpellatie van de heer Vandezande horen. Ik ben de mening toegedaan dat het onze plicht is omdat hij vorige week zo welwillend was zijn interpellatie uit te stellen. (*Instemming.*)

Omstreeks vier uur zullen wij dan overgaan tot de stemmingen.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEZANDE TOT DE EERSTE MINISTER OVER «DE WEIGERING VAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT OM TE ANTWOORDEN OP DE INTERPELLATIE IN VERBAND MET KOMEN, HET DECREET-LAGASSE EN DE GIFT VAN GEMEENSCHAPSMINISTER MOUREAUX AAN DE KLEUTERSCHOOL TE VOEREN»

INTERPELLATION DE M. VANDEZANDE AU PREMIER MINISTRE SUR «LE REFUS DU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE DE REPONDRE A L'INTERPELLATION RELATIVE A COMINES, LE DECRET LAGASSE ET LE DON FAIT PAR LE MINISTRE COMMUNAUTAIRE MOUREAUX AU JARDIN D'ENFANTS DE FOURON»

De Voorzitter. — Dames en heren, wij gaan dus nu over tot de interpellatie van de heer Vandezande tot de Eerste minister.

Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, geachte collega's, ik had gehoopt de Eerste minister hier te ontmoeten omdat mijn interpellatie tot hem is gericht. Ik aanvaard dat de regering vertegenwoordigd is en dat de Eerste minister Vice-Eerste minister Nothomb heeft afgevaardigd om te antwoorden op de vragen die deze niet beantwoord heeft naar aanleiding van een vorige interpellatie. Ik neem aan dat hij dit nu wel zal doen.

Op 20 januari 1983 heb ik de Eerste minister geïnterpelleerd over de samenstelling van de gemeenteraad in Voeren, de oprichting van de Franstalige kleuterschool in Voeren en de niet-oprichting van de Nederlandstalige school in Komen. Aangezien de Eerste minister toen in het buitenland vertoefde, is een van zijn Vice-Premiers in zijn plaats getreden, namelijk de zeer eerbiedwaardige heer Nothomb, tevens minister van Binnenlandse Zaken. Deze verklaarde dat hij inzake onderwijs onbevoegd is en niet kon antwoorden op mijn vragen.

Voor het geval hij aan mijn woorden zou twijfelen, lees ik op pagina 870 van de *Parlementaire handelingen* van 20 januari 1983: «Betreffende de inmenging van de minister van de Franse Gemeenschap in het Nederlands taalgebied om er een kleuterschool voor Franstalige kinderen te subsidiëren, stel ik er prijs op allereerst op te merken dat problemen die verband houden met het onderwijs

niet tot mijn bevoegdheid maar tot deze van mijn collega van Onderwijs behoren.»

Ik was dus ten eerste ontsteld omdat ik geen antwoord kreeg en omdat de Vice-Eerste minister, nochtans afgevaardigd door de Eerste minister, zegde ter zake niet bevoegd te zijn. Ik dacht dat de Vice-Premier, bij afwezigheid van de Premier, in de plaats treedt van deze laatste en dus dient te antwoorden op alle vragen die gesteld worden in een interpellatie. Dit is niet gebeurd en ik vind dit een gebrek aan hoffelijkheid ten opzichte van de parlementsleden. Vandaar dat ik jammer genoeg opnieuw van uw tijd in beslag moet nemen, doch ik wens op de vragen, waarop Vice-Premier Nothomb mij toen niet heeft kunnen antwoorden, nu een zeer duidelijk antwoord te ontvangen.

Ik neem geen genoegen met het antwoord dat minister Coens zeer vlug heeft gegeven op een vraag van een collega in verband met onderwijsvraagstukken. Over Komen werd met geen woord gerept.

Tijdens de debatten in de Senaat, na het voorstel van de overheveling van Voeren naar het arrondissement Halle-Vilvoorde, verklaarde de Eerste minister in deze vergadering — en hij heeft dit achteraf nog voor radio en televisie herhaald — dat hij jammer genoeg geen brug kon slaan tussen de mening van de Franstaligen, die van oordeel waren dat de heer Happart tot burgemeester moest worden benoemd aangezien hij voorgedragen was door 10 van de 15 gemeenteraadsleden, terwijl de Nederlandstaligen op een grondwettelijk standpunt stonden, bevestigd door de rechtspraak van de Raad van State, namelijk het artikel 3bis waaruit moet afgeleid worden dat de enige officiële taal in het Nederlandse taalgebied het Nederlands is, waaruit moet worden afgeleid dat in de gemeenteraden alleen gebruik mag worden gemaakt van het Nederlands op een geldige wijze en, zo dit niet gebeurt, dat de woorden of de stemmingen in een andere taal dan het Nederlands uitgebracht niet mogen worden genoteerd en derhalve nietig en onbestaande zijn.

Eén van uw voorgangers heeft het gewaagd, de gouverneur van de provincie Brabant instructies te geven in de tegenovergestelde zin. Daartegen is een procedure bij de Raad van State aangehangen gemaakt. De zaken werden gepleit maar er is op dit ogenblik, bij mijn weten, nog geen arrest. De verslagen van het auditoraat waren gunstig voor de stellingen die destijds, op vraag van de heer Gramme, bij wijze van advies werden uitgebracht door de afdeling administratie.

De Eerste minister verklaarde dat, aangezien men voor een conflict van meningen stond en vermits men van oordeel was dat er om sociaal-economische redenen toch verder moest worden geregeerd, men de knoop heeft moeten doorhakken en uiteindelijk is, in strijd met de grondwettelijke beginselen en de rechtspraak van de Raad van State, de heer Happart met uitsluit tot burgemeester benoemd. Dit wil zeggen dat, wanneer er een conflict bestaat tussen Nederlandstaligen en Franstaligen, de Nederlandstaligen steeds het onderspit zullen moeten delven alleen, maar, aldus Eerste minister Martens, om verder te kunnen regeren.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, u hebt, naar u beweert, de zaak Happart zeer degelijk onderzocht, maar er zijn gemeenten waar u nog geen burgemeester wenst te laten benoemen, zo onder andere in de gemeente Gooik. U weigert de door de meerderheid voorgedragen kandidaat te benoemen. Het enige criterium nochtans waarop u de heer Happart hebt laten benoemen was dat hij werd voorgedragen door een meerderheid van gemeenteraadsleden. In de gemeente Gooik is hetzelfde gebeurd, maar u weigert de benoeming omdat de kandidaat een gerechtelijk dossier zou hebben. De heer Happart heeft dat ook en hij heeft heel wat overtredingen begaan. De heer Luyten heeft daarvan een schitterende bloemlezing gegeven. Daarmee heeft u geen rekening gehouden. U meent allicht dat de heer Luyten niet de waarheid heeft gesproken.

Men kan zich afvragen of hetzelfde zal gebeuren voor Cockerill-Sambre, waarvan de Eerste minister heeft gezegd dat het moest blijven verder bestaan en voor de F-16 die nodig moeten worden aangekocht. Indien Cockerill-Sambre niet verder kan dan met vers geld of indien de constructie van de F-16 exclusief in het Franse taalgebied zal gebeuren, dan zal er opnieuw een conflict bestaan — aldus de Eerste minister — tussen Nederlandstaligen en Franstaligen. Aangezien er moet worden geregeerd, zullen de Franstaligen, net zoals in de zaak van Voeren, weer hun slag thuishalen. Op dat ogenblik zal de Eerste minister zijn sociaal-economisch beleid te onzen nadele kunnen verder zetten. Zo zal het steeds voortgaan en de Vlamingen zullen de economische politiek van deze regering verder moeten betalen.

In de Senaat heb ik op 6 december 1979 geïnterpelleerd over de weigering van de gemeente Komen om een Nederlandstalige school op te richten in Komen niettegenstaande er 42 ouders waren die vroegen, voor 81 Vlaamse kinderen Nederlandstalig basisonderwijs

te krijgen. Hoewel dit een onderwijsaangelegenheid is hoop ik nu van u desaan gaande een antwoord te krijgen. Minister Hoyaux verklaarde indertijd onmiddellijk dat daar van de oprichting van een Nederlandstalige school geen sprake kon zijn en later dat aan de voorwaarden van de wet niet was voldaan.

Op mijn vraag om in de commissie uitleg te verstrekken over de 41 aanvragen heeft hij de lijst van de 41 aanvragen medegedeeld, doch nagelaten mee te delen welke wel en welke niet aan de voorwaarden voldeden. De regering heeft dan op 22 november 1979 een koninklijk besluit genomen om de inrichting van kleuter- en lager onderwijs in een andere landstaal dan de streektaal in gemeenten met een speciale taalregeling inzake onderwijs mogelijk te maken. Dit sloeg hoofdzakelijk op Komen, en de ouders moesten, ingevolge dit koninklijk besluit, binnen de 8 dagen meedelen of zij Nederlandstalig onderwijs wensten. Toen de Raad van State om advies werd gevraagd over dit koninklijk besluit, deelde hij mee dat het koninklijk besluit van 22 november 1979 geen echt uitvoeringsbesluit was van de taalwetten, doch wel een besluit genomen in uitvoering van artikel 67 van de Grondwet. In zijn advies zegde de Raad van State dit met zoveel woorden en voegde er zelfs aan toe dat de aanvragen, die bestonden op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit, moesten worden onderzocht overeenkomstig de bepalingen van de taalwet. Die aanvragen, betreffende hebbende op 82 kinderen, werden ingediend op 30 juli 1979, dus vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 22 november 1979. Zij moesten, aldus de Raad van State, volgens de bepalingen van de taalwetten in het onderwijs worden onderzocht.

Opdat men mij niet mis zou verstaan, citeer ik hier letterlijk een uittreksel uit het advies van de Raad van State: « Het ontwerp-besluit is een in omvang zeer beperkte uitvoering van de bepalingen van artikel 6 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en van artikel 7, § 3, B, van de wet van 2 augustus 1963 houdende het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het werd genomen met toepassing van artikel 67 van de Grondwet, waaraan de Koning de macht ontleent om, ook zonder uitdrukkelijke machtiging in de wet, maatregelen als de onderhavige uit te vaardigen wanneer die nodig zijn om, in overeenstemming met de geest en de algemene opzet van de wet, de uitvoering van de wet te verzekeren. Bedoelde maatregelen gelden en kunnen slechts gelden voor de toekomst. Zij kunnen dan ook niet als regel worden ingeroepen tegen aanvragen die vóór de inwerkingtreding van het besluit in ontwerp mochten zijn ingediend.

Het spreekt vanzelf dat ook voor die aanvragen die vereisten van een bestuurlijke inrichting een feit zijn waaraan men niet kan voorbijgaan. Er valt op te merken dat de artikelen van het ontwerp zich alle beperken tot het stellen van regels voor de indiening van de aanvragen bedoeld in artikel 6 van de wet van 30 juli 1963 en in artikel 7, § 3, B, van het wet van 2 augustus 1963. Geen van de ontwerp-artikelen doen uitdrukkelijk of stilzwijgend enige rechtsregel tot stand komen die de grond van de materie zelf raken. »

Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik geloof dat deze tekst duidelijk is en dat hij uitvoering moet kennen. U hebt destijds de Vlamingen een rad voor de ogen willen draaien met het koninklijk besluit van 22 november 1979, doch u hebt, zoals de Raad van State uitdrukkelijk vaststelt, nagelaten een onderzoek te doen over de gegrondheid van de 41 aanvragen die reeds op 30 juni 1979 werden ingediend.

In het antwoord heeft de Eerste minister met geen woord gerept over dit nochtans essentiële onderscheid dat de Raad van State heeft gemaakt tussen het koninklijk besluit van 22 november 1979 en de op dat ogenblik reeds ingediende aanvragen van ouders om een Nederlandstalige school te bekomen.

In mijn repliek heb ik zeer uitdrukkelijk aan de Eerste minister gevraagd wat hij schikte te doen met de aanvragen die door inwoners van Komen op 30 juli 1979 waren ingediend en waarover volgens de Raad van State nog uitspraak moest worden gedaan.

In zijn wederwoord heeft hij geantwoord dat hij op dit punt niet onmiddellijk kon antwoorden, maar dat hij dit nader zou onderzoeken. Dat was anno 1979 en wij nu reeds anno 1983.

Ik heb sindsdien van de Eerste minister geen enkel antwoord meer ontvangen over het resultaat van dit onderzoek, hoewel ik er nochtans op aangedrongen heb. Ik maak dan ook van deze gelegenheid gebruik om nogmaals op aan te dringen dat mij de uitslag van het onderzoek zou worden meegedeeld.

Of gaat u misschien weer zeggen dat er hier in de Kabinetsraad twee meningen bestaan en dat u de brug niet kunt slaan tussen het wettelijk standpunt van de Vlamingen en het weigerend antwoord van de Franstaligen? Zo ja, dan zullen, net zoals in alle andere aangelegenheden, de Vlamingen het weer moeten bekopen, want de sociaal-economische toestand is zo dat u verder moet blijven regeren.

Dit verder blijven regeren is ons echter geen benoeming van een Happart waard.

De sociaal-economische toestand, waarom wij ook ten eerste bekommerd zijn, mag geen uitvlucht zijn om onwettige en zelfs ongrondwettige beslissingen te treffen. Wij aanvaarden niet dat om die reden zou worden geweigerd een school in Komen in het leven te roepen en compensatiekredieten te geven voor de aankoop van de F-16, een verdere inlevering van de Vlamingen voor Cockerill-Sambre zou worden gevraagd en dat men daarbij de werkloosheid van meer dan 500 000 personen zou vergeten.

Dan spreken wij nog niet over de opdringerigheid van de Franstaligen, meer in het bijzonder van gemeenschapsminister Moureaux die zomaar 400 000 frank schenkt aan een Franstalige kleuterschool in Voeren en van het decreet-Lagasse, dat de mogelijkheid in het leven roept om tegen alle grondwettelijke en wettelijke beginselen in Franstalige scholen in het Nederlandse taalgebied op te richten. Het volstaat dat u steeds zegt dat de Franstaligen voor hun eisen over geen teksten beschikken. De heer Martens heeft dat trouwens ook op dit podium herhaaldelijk gezegd.

De Vlaamse regering heeft bij de Raad van State bij een Kamer die nog niet is samengesteld, een beroep ingediend. Waarom dient de centrale regering geen beroep in bij de Raad van State ingevolge artikel 26 van de gewone wet op de staats hervorming. Dat kan toch. Voeren is precies een gemeente die onder de nationale voogdij valt.

Het zou eerder de centrale regering moeten zijn die reageert. Maar neen. Moet men weer bruggen slaan tussen de mening van de Franstaligen en die van de Nederlandstaligen? Moet de onwettigheid het weer halen op de wettigheid? Is er een verschil tussen de mening van de Franstaligen en de Nederlandstaligen?

Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik denk hierbij aan de woorden die ik hier heb uitgesproken bij de bespreking van de Staatshervorming. Ik heb hier toen bij een artikel — ik herinner mij niet meer precies hetwelke — fundamentele kritiek uitgebracht. De Eerste minister heeft zich toen kwaad gemaakt en heeft gezegd: « Ziedaar een federalist die geen autonomie wil. » Nu staan wij voor de uitvoering van deze wet en wat zien wij? Dat anderstaligen zich in ons gebied komen mengen, dat wij niet autonoom zijn. Ik heb toen gezegd dat ik een doelmatige autonomie wou. 's Anderendaags was ik gelukkig, toen collega de Bruyne op dit podium kwam met de Oostenrijkse Grondwet, om de aandacht van de Eerste minister te vragen voor de artikelen van deze Grondwet, waarin een regeling van doelmatigheid wordt voorgeschreven.

Hij heeft de regering aangeraden de artikelen van die Grondwet te lezen, helaas, te vergeefs.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, collega de Bruyne is een wijs man, dat weet u.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt. — Dat weet ik.

De heer Vandezande. — Goed, maar er werd niet naar zijn raad geluisterd.

Nu stel ik een vraag waar men over kan discussiëren. Hebben de inwoners van het Nederlandse taalgebied, die in de scholen opgericht krachtens het decreet-Lagasse in Vlaanderen studeren, voldaan aan de leerplicht? De taalwet op het onderwijs legt het taalgebruik op voor de leerlingen die lager onderwijs volgen.

Ik gooi dit maar in het midden. Ik stel u de vraag. Die is de moeite van het onderzoeken waard.

Of kunt u ook hier weer geen brug slaan tussen de mening van de Nederlandstaligen en deze van de Franstaligen, zodat ook hier weer het Vlaamse standpunt moet wijken voor de *raison d'Etat* en voor de geweldige problemen die u nog moet oplossen?

Wij stellen vast dat u stuk voor stuk, en dat geldt vooral voor Eerste minister Martens, capituleert voor de chantage van de Franstaligen. Op het einde van uw regeringsperiode zal men een indrukwekkende lijst capitulaties kunnen voorleggen, tot onze schade en schande.

U kunt zich dan troosten en zeggen dat u geregeerd hebt en dat u de sociaal-economische toestand hebt opgelost, maar dat zal dan alleen maar een drogreden geweest zijn. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Nothomb.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal trachten punt voor punt te antwoorden op de

interpellatie van de heer Vandezande. Hij heeft over vele punten gesproken...

De heer Vandezande. — Alleen maar over die punten waarover ik wou interpelleren.

De heer Nothomb, Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt. — De Eerste minister kan hier niet aanwezig zijn, en dat is zeker niet uit gebrek aan hoffelijkheid. Hij heeft vele andere dringende taken te vervullen.

Het is ook niet uit gebrek aan hoffelijkheid dat ik destijds niet geantwoord heb op alle vragen van de heer Vandezande maar wellicht omdat ik niet van te voren op de hoogte was van de gedetailleerde inhoud van zijn interpellatie. Daarom kon ik op dat ogenblik niet zo uitgebreid antwoorden als ik zou hebben gewenst.

Wat de opening van een Franstalige kleuterschool in Voeren betreft, bevestig ik wat de heer Coens hieromtrent verklaard heeft namelijk dat geen 16 ouders ooit een aanvraag tot oprichting van deze school hebben ingediend.

Sinds 1 januari 1983 werd in Moelingen een Franstalige kleuterschool geopend om te vermijden dat de betrokken kinderen verplaatsingen van meer dan 2 km zouden moeten afleggen.

Vermits geen 16 inschrijvingen bijeengebracht werden om op grond van de vrije taalkeuze deze school op te richten, wordt zij dus niet door het ministerie van Nationale Opvoeding, noch door de gemeente betaald maar door een VZW.

Deze school is dus een privé-school, die in lokalen van de gemeente is gehuisvest. Het gemeentebestuur ontvangt een huurgeld voor het lokaal dat het ter beschikking heeft gesteld.

De taalwetgeving van 1963 is niet van toepassing op de privé-scholen.

Het door de Franse Gemeenschapsraad goedgekeurde decreet, decreet-Lagasse genoemd, is hier evenmin toepasselijk vermits het niet gaat om een onderafdeling van een basisonderwijsinrichting gelegen in het éentalige Franstalige gewest of in het Brussels Gewest.

Ik wil de Franstalige collega's eraan herinneren dat er te Voeren een Franstalige gemeentelijke lagere school bestaat alsook twee Franstalige kleuterklassen en dit op volstrekt wettige wijze. Zij worden gesubsidieerd door het ministerie van Nationale Opvoeding, Nederlandse sectie.

Cela a déjà été dit dans cet hémicycle à l'occasion d'autres interpellations. Je souligne que du point de vue des francophones, il n'était nul besoin d'un décret Lagasse pour obtenir, là où la loi le prévoyait et où un nombre suffisant de parents le demandait, un enseignement en français dans cette commune à facilités.

Ik wil niet terugkomen op de gebeurtenissen van 1979 maar ik wil er wel uw aandacht op vestigen dat te Komen een sectie lager onderwijs en een kleuterklas werden geopend bij het Staatsatheneum.

Op 1 oktober 1981 heeft minister Busquin geweigerd de financiering ervan verder te zetten omdat het aantal leerlingen niet 16 bedroeg.

Op dat ogenblik werd een VZW opgericht en is de school in privé-handen overgegaan. Vervolgens is de school door het vrij onderwijs overgenomen.

Er dient eveneens aan te worden herinnerd dat, wat de principes betreft, de begroting van een dergelijke school ten laste valt van de minister die bevoegd is voor het gewest waarin de school gelegen is, terwijl op pedagogisch vlak de minister bevoegd is die het toezicht over de onderwijsstaal in deze school uitoefent.

M. Vandezande a ensuite évoqué une série d'autres problèmes et, entre autres, la nomination du bourgmestre de la commune de Fouron. Nous avons déjà longuement, dans cet hémicycle, disserté à ce sujet au cours de deux interpellations. En dehors des arguments politiques qui ont été développés et auxquels, à mon sens, il a été répondu, je rappelle qu'il n'y avait aucun doute quant à la présentation du candidat par une majorité. Au surplus, les autorités judiciaires n'avaient pas émis un avis négatif.

De heer Luyten. — Mijnheer de minister, er was een advies van de provinciegouverneur van Limburg.

M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique. — Effectivement, et je suis heureux que vous l'évoquiez. Celui-ci formulait certaines considérations à propos de la constitutionnalité et de la législation linguistique. Les avis que donnent les gouverneurs de province sont très importants et sont toujours lus avec grande attention. Il est évident que les considérations de nature juridique et constitutionnelle qui ont été faites, ont été

laissées à l'appréciation du gouvernement et, en particulier, du ministre de l'Intérieur. Il en a d'ailleurs été longuement débattu au niveau du gouvernement national et en réponse à certaines interpellations.

Depuis ces événements, une publication émanant du chef de groupe de l'opposition néerlandophone au conseil communal de Fouron, et largement répandue dans le pays flamand, a expliqué la position des Fouronnais flamands. Bien que je connusse cette position lorsque j'ai pris ma décision, je ne pouvais pas, l'ayant promis, la divulguer.

En fait, l'opposition flamande admettait qu'il faille suivre la règle démocratique, mais désirait obtenir des garanties, avoir une commissaire d'arrondissement flamand et aussi l'assurance que le gouvernement fasse respecter les lois linguistiques, ce qui a été très exactement notre position.

Vous avez évoqué par ailleurs le problème de la nomination du bourgmestre de Gooik. Le cas de cette commune est différent. Si j'ai adopté une attitude autre, c'est sur base du contenu du dossier et d'avis émis par l'autorité judiciaire compétente, et non sur base de considérations juridiques générales ou politiques.

Puis-je vous dire qu'en ce qui concerne une série de communes du royaume, j'ai adopté des attitudes semblables, y compris à l'égard de personnes appartenant à des partis de l'actuelle majorité? On ne peut donc m'accuser, en l'occurrence, d'avoir fait preuve de discrimination.

M. Vandezande a évoqué une série de problèmes, notamment ceux relatifs aux F-16 et à Cockerill-Sambre. Il a prétendu que, dans ce pays, les néerlandophones devaient toujours s'incliner devant la volonté des francophones. Je ne suis pas juge des sentiments de M. Vandezande. Je constate néanmoins qu'à cet égard, tant au Nord qu'au Sud du pays, les points de vue divergent. Il suffit de lire la presse pour s'en convaincre. La difficulté pour le gouvernement national est de prendre les décisions qui tiennent compte des intérêts des uns et des autres.

Je puis d'ailleurs évoquer divers problèmes à propos desquels je me suis incliné devant les arguments et les desiderata avancés par les collègues néerlandophones des gouvernements et des majorités que j'ai soutenus.

Il nous faut vivre en nous accommodant de cette nécessité de rechercher le bien commun en tenant compte des arguments des uns et des autres.

Je ne reviendrai ni sur le dossier F-16 ni sur le problème de Cockerill-Sambre.

En ce qui concerne le décret Lagasse, vous m'avez posé la question de savoir si ceux qui auraient suivi un enseignement dans des écoles fonctionnant sur base de ce décret, auraient satisfait au *schoolplicht*. A ma connaissance, il n'y a pas de *schoolplicht*, mais un *leerplicht*. L'obligation scolaire doit, en effet, être distinguée de la collation des diplômes. Vous n'ignorez pas que certaines écoles privées libres permettent aux étudiants de répondre aux obligations scolaires, mais ne peuvent délivrer de diplômes si, par exemple, l'enseignement qui y est dispensé, est donné dans une autre langue que celle prévue, par la loi, pour la région concernée.

Je crois avoir ainsi répondu aux différentes questions posées par l'honorable interpellateur. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou op de meest eerbiedige wijze willen zeggen dat de Vice-Eerste minister een verdomd koppig Ardennees is. Ik zie niet in wat het argument van de verplaatsing van meer dan twee kilometer in verband met die school in Voeren komt doen. Een dergelijke bepaling vind ik nergens.

Wat de heer Happart betreft, leg ik er de nadruk op dat hij personen levenslang invalide heeft geslagen; ik verwijs hier naar het geval van de heer Madereel. Happart is buiten vervolging gesteld. Zo gaat dat hier. Enkele maanden geleden heb ik hier gezegd, toen men mij vroeg of men aan de overzijde van de taalgrens een goede rechtspraak had, dat ik daaromtrent vragen had. U schijnt echter aan die kant niet te horen, mijnheer de Vice-Eerste minister.

Mijn tweede vraag betreft Komen. U zegt dat u op het verleden niet wil terugkomen. Ik wil daarop wel terugkomen, omdat de Raad van State in dit verband zeer duidelijk was. Op 30 juli 1979 waren er in Komen 82 aanvragen voor kinderen die Nederlandstalig onderwijs wilden genieten. Toen u het besluit van 22 november 1979 uitvaardigde, heeft de Raad van State gezegd dat u de plicht had die aanvragen te onderzoeken. Nu verklaart u dat er in Komen een VZW is gesticht. Natuurlijk is dat gebeurd, maar enkel omdat u het advies van de Raad van State niet hebt ingevolg en omdat u de aanvragen

niet hebt willen onderzoeken. Toen ik aan de Eerste minister vroeg wat er met die aanvragen was gebeurd, heeft hij mij geantwoord dat de regering dit zou onderzoeken. Wel, de regering onderzoekt dit nog steeds. Mijn precieze vraag was: wat is het resultaat van dit onderzoek? Mogen deze kinderen geen Nederlandstalig onderwijs genieten? U moet mij niet zeggen dat daar, net zoals in Voeren, een VZW is opgericht. U moet de wet naleven en de gemeente Komen heeft de plicht, onderwijs in te richten wanneer aan de voorwaarden is voldaan, namelijk een aanvraag van zestien ouders. Die aanvraag was er, maar u hebt er geen rekening mee gehouden. Dat is het probleem. U schijnt dat echter niet te willen begrijpen.

De heer R. Maes. — Het is de gemeente die moet betalen, niet het Rijk.

De heer Vandezande. — Inderdaad. Men doet een beroep op de vrijgevigheid van de Vlamingen via een VZW om onderwijs in te richten. Op die manier betalen de Vlamingen twee keren. Men moet niet een beroep doen op de vrijgevigheid; de gemeente Komen heeft de plicht, dat onderwijs met gemeenschapsgelden in te richten. Dat was wat ik tevergeefs heb gevraagd aan de Eerste minister en nu weer eens. Voor de zoveelste maal heb ik daar weer geen antwoord op gekregen. Het is om te wanhopen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Luyten en Robert Maes, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande, gericht aan de Eerste minister over de weigering van de Vice-Premier en minister van Binnenlandse Zaken, te antwoorden op de interpellatie in verband met Komen, het decreet-Lagasse en de gift van gemeenschapsminister Moureaux aan de kleuterschool te Voeren.

Vraagt de regering onverwijld tot de wettelijkheid terug te keren in Voeren en daartoe de gepaste middelen aan te wenden die de wetten op de Staatshervorming bieden inzake het decreet-Lagasse en de gift van minister Moureaux voor de kleuterschool te Voeren.

Eist de onmiddellijke uitvoering van de wettelijke verplichting, in Komen Nederlandstalig basisonderwijs in te voeren. »

Le second, déposé par MM. Kevers, Jacques Wathélet, Van Herreweghe et Vanderpoorten, est rédigé comme suit:

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vandezande et la réponse du ministre de l'Intérieur;

Passe à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken;

Gaat over tot de orde van de dag. »

Nous procéderons tout à l'heure au vote sur l'ordre du jour pur et simple, qui bénéficie de la priorité.

Wij stemmen straks over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor:

Woensdag 2 maart 1983, te 14 uur:

1. Ontwerp van wet houdende bijzondere maatregelen met het oog op het verzekeren van de werking van het Gebouwenfonds voor de rijksscholen en het Fonds voor provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen.

2. Ontwerp van wet houdende de begroting van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1983;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1982.

3. Ontwerp van wet houdende wijziging van de wet van 16 juni 1960 die de organismen belast met het beheer van de sociale zekerheid van de werknemers van Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi onder de controle en de waarborg van de Belgische Staat plaatst, en

die waarborg draagt door de Belgische Staat van de maatschappelijke prestaties ten gunste van deze werknemers verzekerd, van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid en van de programmawet 1981 van 2 juli 1981.

4. Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Middenstand voor het begrotingsjaar 1983;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Middenstand voor het begrotingsjaar 1982.

De vergadering zal worden verlengd.

Donderdag 3 maart 1983, te 15 uur:

1. Inoverwegingneming van voorstellen van wet.

2. Hervatting van de agenda van de vergadering van woensdag.

3. Naamstemmingen over het geheel van de afgehandelde ontwerpen van wet.

4. Mondelinge vragen.

5. Interpellaties:

a) Van de heer Cudell tot de minister van Openbare Werken en Middenstand over « de openbare werken die de Staat te Brussel uitvoert en het nog steeds hangende probleem van de overneming van de bestrating van de verlengde Emile Jacqmainlaan door de Staat »;

b) Van de heer Lowis tot de minister van Economische Zaken over « de ongerustheid die zich manifesteert in het Kempense Bekken naar aanleiding van de ontstane technische werkloosheid »;

c) Van de heer Humblet tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt en tot de minister van Landsverdediging over « de naleving van de taalwetgeving in gemeenten met een bijzonder statuut, die niet gelegen zijn aan de taalgrens »;

d) Van de heer Deworme tot de minister van Economische Zaken over « de herstructurering van de Luxemburgse staalnijverheid en de gevolgen ervan voor de tewerkstelling van de Belgische grensarbeiders ».

De vergadering zal worden verlengd.

Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose pour la semaine prochaine, l'ordre des travaux que voici.

Mercredi 2 mars 1983, à 14 heures:

1. Projet de loi traitant des dispositions spéciales en vue d'assurer le bon fonctionnement du Fonds des bâtiments scolaires de l'Etat et du Fonds des bâtiments scolaires provinciaux et communaux.

2. Projet de loi contenant le budget des Pensions de l'année budgétaire 1983;

Projet de loi ajustant le budget des Pensions de l'année budgétaire 1982.

3. Projet de loi modifiant la loi du 16 juin 1960 plaçant sous le contrôle et la garantie de l'Etat belge des organismes gérant la sécurité sociale des employés du Congo belge et du Ruanda-Urundi et portant garantie par l'Etat belge des prestations sociales assurées en faveur de ceux-ci, la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'outre-mer et la loi-programme 1981 du 2 juillet 1981.

4. Projet de loi contenant le budget du ministère des Classes moyennes de l'année budgétaire 1983;

Projet de loi ajustant le budget du ministère des Classes moyennes de l'année budgétaire 1982.

La séance sera prolongée.

Jeudi 3 mars 1983, à 15 heures:

1. Prise en considération de propositions de loi.

2. Reprise de l'ordre du jour de la séance de mercredi.

3. Votes nominatifs sur l'ensemble des projets de loi dont la discussion est terminée.

4. Questions orales.

5. Interpellations:

a) De M. Cudell au ministre des Travaux publics et des Classes moyennes sur « les travaux publics entrepris à Bruxelles par l'Etat et la reprise tenue en suspens, par ce dernier, des voiries du boulevard Emile Jacqmain prolongé »;

b) De M. Lowis au ministre des Affaires économiques sur « l'inquiétude qui se manifeste dans le bassin campinois à la suite du chômage technique »;

c) De M. Humblet au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique et au ministre de la Défense nationale sur « le respect de la législation en matière d'emploi des langues dans des communes à statut spécial et qui ne sont pas situées le long de la frontière linguistique »;

d) De M. Deworme au ministre des Affaires économiques sur « la restructuration de la sidérurgie luxembourgeoise et ses effets sur l'emploi des frontaliers belges ».

La séance sera prolongée.

Le Sénat est-il d'accord sur ce projet d'ordre des travaux ?

Is de Senaat het hiermede eens ? (*Instemming.*)

Il en est donc ainsi de cidé.

Dan is hiertoe besloten.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Stemming over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1983

Vote sur les amendements et articles réservés

De Voorzitter. — Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor 1983.

Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi contenant le budget du ministère de l'Emploi et du Travail pour 1983.

Ik stel de Senaat voor één stemming te houden over het amendement van de heer Van In bij de begrotingstabel en over zijn amendement bij artikel 6 van het ontwerp van wet. (*Instemming.*)

Nous passons au vote sur ces deux amendements de M. Van In.

Wij gaan over tot de stemming over deze twee amendementen van de heer Van In.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

131 membres sont présents.

131 leden zijn aanwezig.

99 votent non.

99 stemmen neen.

11 votent oui.

11 stemmen ja.

21 s'abstiennent.

21 onthouden zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Basecq, Bens, Bock, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Mme Coorens, MM. Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, de Clippe, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, M. De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Eicher, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Hiernaux, Hubin, Jandrain, Kevers, Lagae, Lagneau, Lallemand, Lavens, Lepaiffe, Mainil, Mouton, Noerens, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Peciaux, Pede, Edg. Peetermans, Mme Pétry, M. Pouillet, Mme Remy-Oger, M. Rutten, Mme Saive-Boniver, M. Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, MM. Tilquin, Th. Toussaint, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Dale, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Van Roye, Verbist, Vermeiren, Walonié, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

M. Capoen, Mme Jortay-Lemaire, M. Lowis, Mme N. Maes, MM. P. Peeters, Trussart, Van der Elst, Vandezande, Van In, Van Ooteghem et Mme Van Puymbroeck.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Boel, Canipel, Carpels, Cudell, De Baere, De Bremaeker, de Bruyne, Delmotte, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Egelmeers, Houben, Knuts, Luyten, R. Maes, Op 't Eynde, J. Peetermans, Seeuws, Vandenheve et Van Der Niepen.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Egelmeers. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft zich onthouden omdat wij willen benadrukken dat het hier om een zwakke schakel gaat van de wet van 8 augustus 1980 in verband met de toepassing van de regionalisatie.

De heer Seeuws. — Ik ben afgesproken met de heer Clerdent.

De heer R. Maes. — Ik ben afgesproken met de heer Close.

De heer de Bruyne. — Ik ben afgesproken met de heer Bascour. Die onthouding geldt ook voor de volgende stemmingen.

De heer Luyten. — Ik ben afgesproken met de heer Lutgen.

M. Cudell. — J'ai pairé avec M. Demuyter, monsieur le Président.

M. Delmotte. — Je me suis trompé, monsieur le Président, je voulais émettre un vote négatif.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

M. Th. Toussaint. — Je me suis également trompé, monsieur le Président. J'avais pairé avec Mme Mayence.

M. le Président. — Il vous en est également donné acte.

Mag ik aannemen dat het artikel van de begrotingstabel en artikel 6 van het ontwerp van wet waarop de amendementen van de heer Van In betrekking hadden zijn aangenomen ?

Puis-je considérer que l'article du tableau budgétaire ainsi que l'article 6 auxquels les amendements de M. Van In se rattachaient sont adoptés ? (*Assentiment.*)

Il en est donc ainsi.

Dan is hiertoe besloten.

Les autres articles du projet de loi ayant été adoptés au cours de notre séance d'hier, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra dans un instant.

Aangezien de andere artikelen van het ontwerp van wet werden aangenomen in de loop van onze vergadering van gisteren, zal de stemming over het geheel van het ontwerp van wet over enkele ogenblikken plaatsvinden.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 25 DE L'ARTICLE 4 — DISPOSITIONS TRANSITOIRES — DE LA LOI DU 10 OCTOBRE 1967 CONTENANT LE CODE JUDICIAIRE EN CE QUI CONCERNE LE STATUT DES MEMBRES DES GREFFES DES TRIBUNAUX

Vote sur l'article unique et vote de l'ensemble

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 25 VAN ARTIKEL 4 — OVERGANGSMAATREGELEN — VAN DE WET VAN 10 OKTOBER 1967 HOUDENDE HET GERECHTELIJK WETBOEK IN VERBAND MET HET STATUUT VAN DE LEDEN VAN DE GRIFFIES VAN DE RECHTBANKEN

Stemming over het enig artikel en over het geheel

M. le Président. — L'ordre du jour appelle le vote sur l'article unique du projet de loi modifiant l'article 25 de la loi du 10 octobre 1967.

Aan de orde is de stemming over het enig artikel van het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 25 van de wet van 10 oktober 1967.
L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Dans l'article 4 relatif aux dispositions transitoires de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire, le premier alinéa de l'article 25 est remplacé par la disposition suivante :

« Le certificat d'études moyennes du degré supérieur ou d'études déclarées équivalentes par le Roi et le certificat de candidat greffier, visés aux articles 263, 264 et 265 du Code judiciaire, et l'examen de maturité prévu par le Code judiciaire, ne sont pas requis des candidats à une fonction de greffier en chef, de greffier, de commis-greffier dans un greffe s'ils exerçaient la fonction d'employé auxiliaire à prestations complètes, d'employé temporaire, d'employé principal, de rédacteur ou de rédacteur principal au moment de l'entrée en vigueur des articles 260 à 272 du Code judiciaire.

Le certificat d'études moyennes du degré supérieur et l'examen de maturité visés à l'article 267 du Code judiciaire ne sont pas requis des candidats à une fonction de rédacteur qui exerçaient la fonction d'employé auxiliaire à prestations complètes, d'employé temporaire ou d'employé principal dans un greffe, avant le 15 février 1970. »

Enig artikel. Het eerste lid van artikel 25 van artikel 4 — Overgangsmaatregelen — van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Het getuigschrift van middelbaar onderwijs van de hogere graad of van door de Koning gelijkwaardig verklaard onderwijs en het getuigschrift van kandidaat-griffier, bedoeld in de artikelen 263, 264 en 265 van het Gerechtelijk Wetboek, en het maturiteitsexamen voorgeschreven door het Gerechtelijk Wetboek, zijn niet vereist voor de kandidaten voor een plaats van hoofdgriffier, griffier, klerkgriffier in een griffie, indien ze op het ogenblik van de inwerkingtreding van de artikelen 260 tot 272 van het Gerechtelijk Wetboek, het ambt uitoefenden van hulpbeambte met volledige prestatie, tijdelijke beambte, beambte, eersstaanwend beambte, opsteller of eersstaanwend opsteller in een griffie.

Het getuigschrift van middelbaar onderwijs van de hogere graad en het maturiteitsexamen bedoeld in artikel 267 van het Gerechtelijk Wetboek zijn niet vereist voor de kandidaten voor een plaats van opsteller, die vóór 15 februari 1970 het ambt uitoefenden van hulpbeambte met volledige prestatie, tijdelijk beambte, beambte of eersstaanwend beambte in een griffie. »

De commissie stelt voor dit ontwerp van wet te verwerpen.

La commission propose au Sénat de rejeter ce projet de loi.

Suivant la procédure habituelle nous allons nous prononcer sur l'article unique de ce projet de loi.

Zoals gebruikelijk stemmen wij over het enig artikel van dit ontwerp van wet.

De leden die akkoord gaan met het voorstel van de commissie stemmen neen.

Les membres qui se déclarent d'accord avec la proposition de la commission votent non.

Nous passons au vote.

Wij gaan over tot de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

128 membres sont présents.

128 leden zijn aanwezig.

84 votent oui.

84 stemmen ja.

39 votent non.

39 stemmen neen.

5 s'abstiennent.

5 onthouden zich.

En conséquence, l'article unique est adopté.

Derhalve is het enig artikel aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, André, Basecq, Bens, Boel, Califice, Canipel, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman,

Mmes Coorens, De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bremaeker, C. De Clercq, T. Declercq, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Delmorte, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Seranno, De Smeyter, de Wasseige, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Eicher, François, Geens, Gerits, Gijs, Mme Goor-Eyben, MM. Gramme, Grosjean, Hiernaux, Houben, Hubin, Jandrain, Kevers, Knuts, Lallemand, Lavens, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Mainil, Mouton, Op 't Eynde, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pecriaux, P. Peeters, Mme Pétry, M. Pouillet, Mme Remy-Oger, M. Rutten, Mmes Smitt, Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vandenabeele, Vandenhoeve, Vanderborght, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuysse, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Waltniel, Windels et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aubecq, Bock, Bossicart, Coen, Daems, Decléry, de Clippele, Decoster, le chevalier de Donnée, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Doumont, Février, Friederichs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Herman-Michielsens, Jortay-Lemaire, MM. Lagneau, Lepaffe, Noerens, Nutkewitz, Pede, Edg. Peetermans, J. Peetermans, Mme Saive-Boniver, MM. Trussart, Van Daele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Van Herck, Van houtte, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Roye, Vermeiren, J. Wathélet et Weckx.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Cudell, de Bruyne, R. Maes, Seeuws et Th. Toussaint.

M. le Président. — Le vote que le Sénat vient d'émettre implique donc l'adoption de l'ensemble du projet de loi.

De stemming die de Senaat heeft uitgebracht impliceert dus de aanneming van het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1983

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1982

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1982

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

131 membres sont présents.

131 leden zijn aanwezig.

81 votent oui.

81 stemmen ja.

41 votent non.

41 stemmen neen.

9 s'abstiennent.

9 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.
Ze zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bens, Bock, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, M. De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lavens, Mainil, Noerens, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Edg. Peetermans, Rutten, Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathelet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Boel, Canipel, Capoen, Carpels, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, de Clippele, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Egelmeers, Eicher, Grosjean, Hiernaux, Houben, Hubin, Jandrain, Mme Jortay-Lemaire, MM. Knuts, Lallemand, Lepaffe, Lowis, Mme N. Maes, MM. Mouton, Op 't Eynde, Pecriaux, J. Peetermans, P. Peeters, Mmes Pétry, Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Trussart, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck et M. Van Roye.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Basecq, Cudell, de Bruyne, Delmotte, Donnay, Luyten, R. Maes, Seeuws et Th. Toussaint.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

M. Delmotte. — Monsieur le Président, j'ai pairé avec Mme Gillet.

M. Basecq. — J'ai pairé avec M. Sondag.

M. Cudell. — J'ai parié avec M. Demuyter.

M. Donnay. — J'ai pairé avec Mme Hanquet.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 45 DE LA LOI DU 15 JUIN 1899 COMPRENANT LES TITRES Ier ET II DU CODE DE PROCEDURE PENALE MILITAIRE, MODIFIE PAR L'ARTICLE 5 DE LA LOI DU 31 JUILLET 1947

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 1193ter ET 1326 DU CODE JUDICIAIRE RELATIFS AUX VENTES D'IMMEUBLES DEPENDANT D'UNE FAILLITE

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 45 VAN DE WET VAN 15 JUNI 1899 HOUDENDE TITEL I EN TITEL II VAN HET WETBOEK VAN STRAFRECHTSPLEGING VOOR HET LEGER, GEWIJZIGD BIJ ARTIKEL 5 VAN DE WET VAN 31 JULI 1947

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 1193ter EN 1326 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK BETREFFENDE DE VERKOOP VAN ONROERENDE GOEDEREN DIE TOT EEN FAILLIETE BOEDEL BEHOREN

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

130 membres sont présents.

130 leden zijn aanwezig.

128 votent oui.

128 stemmen ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ze zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Basecq, Bens, Bock, Boel, Bossicart, Califice, Canipel, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Mme Coorens, MM. Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Bremaeker, de Bruyne, C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, de Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Delmotte, Mmes Delruelle-Ghobert, De Pauw-Deveen, MM. De Seranno, De Smeyter, de Wasseige, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Hiernaux, Houben, Hubin, Jandrain, Mme Jortay-Lemaire, MM. Kevers, Knuts, Lagae, Lagneau, Lallemand, Lavens, Lepaffe, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, S. Moureaux, Mouton, Noerens, Nutkewitz, Op 't Eynde, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pecriaux, Pede, Edg. Peetermans, J. Peetermans, P. Peeters, Mme Pétry, M. Pouillet, Mme Remy-Oger, M. Rutten, Mme Saive-Boniver, MM. Seeuws, Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, MM. Tilquin, Th. Toussaint, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vandenhove, Vanderborght, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Van Der Niepen, Vanderpoorten, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Rompaey, Van Roye, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathelet, Weckx, Windels et Leemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Cudell et De Baere.

INTERPELLATION DE M. EGELMEERS AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « LES ARRETES DE POUVOIRS SPECIAUX EN RAPPORT AVEC LA POLITIQUE EN MATIERE D'EMPLOI »

Vote sur l'ordre du jour pur et simple

INTERPELLATIE VAN DE HEER EGELMEERS TOT DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « DE MACHTIGINGSBESLUITEN MET BETREKKING TOT HET WERKGELEGENHEIDSBELEID »

Stemming over de eenvoudige motie

M. le Président. — Mesdames, messieurs, deux ordres de jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de M. Egelmeers au ministre de l'Emploi et du Travail.

Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Egelmeers tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid werden twee moties ingediend.

L'un, pur et simple, par MM. Vandenabeele, le comte du Monceau de Bergendal et Mme Herman, est ainsi rédigé :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Egelmeers et la réponse du ministre de l'Emploi et du Travail;

Passe à l'ordre du jour. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Egelmeers en het antwoord van de minister van Tewerkstelling en Arbeid;

Gaat over tot de orde van de dag. »

L'autre, par M. Seeuws et Mme De Pauw, est ainsi rédigé :

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Egelmeers et la réponse du ministre de l'Emploi et du Travail;

Désapprouve la politique de pouvoirs spéciaux menée en matière d'emploi, étant donné qu'elle n'a pas permis d'atteindre les résultats escomptés en ce qui concerne la mise au travail de chômeurs indemnisés. Il s'impose de rendre le programme de l'emploi à nouveau opérationnel. »

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Egelmeers en het antwoord van de minister van Tewerkstelling en Arbeid;

Keurt het volmachtbeleid met betrekking tot het werkgelegenheidsbeleid af, aangezien het niet heeft bijgedragen tot het gestelde resultaat inzake tewerkstelling van vergoede werklozen. Het opnieuw operationeel maken van het tewerkstellingsprogramma dringt zich op. »

Conformément à notre règlement, nous votons sur l'ordre du jour pur et simple qui bénéficie de la priorité.

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

133 membres sont présents.

133 leden zijn aanwezig.

83 votent oui.

83 stemmen ja.

40 votent non.

40 stemmen neen.

10 s'abstiennent.

10 onthouden zich.

En conséquence, l'ordre du jour pur et simple est adopté.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bens, Bock, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, M. De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lavens, Mainil, Noerens, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Edg. Peetermans, Poulet, Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Boel, Canipel, Capoen, Carpels, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Egelmeers, Eicher, Grosjean, Hiernaux, Houben, Hubin, Jandrain, Mme Jortay-Lemaire, MM. Knuts, Lallemand, Lepaffe, Louis, S. Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Pecriaux, J. Peetermans, P. Peeters, Mmes Pétry, Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Thys, Trussart, Vandenove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Mme Van Puymbroeck et M. Van Roye.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Basecq, Cudell, de Bruyne, Delmotte, Donnay, Luyten, R. Maes, Seeuws, Th. Toussaint et Van Ooteghem.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Seeuws.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, alvorens tot de laatste stemming over te gaan, zal u het mij zeker niet kwalijk nemen dat ik, zo het nog nodig mocht zijn, de aandacht van de vergadering erop vestig, dat noch de begroting van Tewerkstelling en Arbeid, noch de motie die het vertrouwen van de meerderheid in de regering moet bevestigen, is goedgekeurd met een meerderheid van de meerderheidspartijen.

Ik wil hiermede de meerderheid slechts verwittigen dat, wanneer belangrijke ontwerpen door de regering ter stemming zullen worden voorgelegd, alsof de begrotingen niet belangrijk genoeg zijn, wij niet dezelfde houding als vandaag zullen aannemen. Wij zullen noch stemafspraken maken, noch aanwezig blijven wanneer de meerderheid het zelf niet nodig vindt in aantal te zijn. (*Applaus op de socialistische banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om dezelfde redenen als collega Seeuws.

Ik wil er ook de aandacht op vestigen dat de meerderheid niet in aantal is. Vooral de banken van de PSC zijn dun bezet, waarschijnlijk omdat de leden van die fractie moeten vergaderen met het FDF.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Gijs.

De heer Gijs. — Mijnheer de Voorzitter, toen de heer Seeuws over de meerderheid sprak, zag ik hem steeds maar star de kant van de CVP uitkijken.

Ik doe opmerken dat er één lid van de CVP-fractie afwezig is, namelijk senator De Bondt die in het buitenland verblijft. Op deze uitzondering na, zijn wij voltallig aanwezig. (*Applaus op de banken van de CVP.*)

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEZANDE TOT DE EERSTE MINISTER OVER « DE WEIGERING VAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT OM TE ANTWOORDEN OP DE INTERPELLATIE IN VERBAND MET KOMEN, HET DECREET-LAGASSE EN DE GIFT VAN GEMEENSCHAPSMINISTER MOUREAUX AAN DE KLEUTERSCHOOL TE VOEREN »

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. VANDEZANDE AU PREMIER MINISTRE SUR « LE REFUS DU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE DE REPONDRE A L'INTERPELLATION RELATIVE A COMINES, LE DECRET LAGASSE ET LE DON FAIT PAR LE MINISTRE COMMUNAUTAIRE MOUREAUX AU JARDIN D'ENFANTS DE FOURON »

Vote sur l'ordre du jour pur et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Vandezande tot de Eerste minister werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux ordres du jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de M. Vandezande au Premier ministre.

De ene, de eenvoudige motie, ingediend door de heren Kevers, Jacques Wathélet, Van Herreweghe en Vanderpoorten, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken;

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vandezande et la réponse du ministre de l'Intérieur;

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, ingediend door de heren Luyten en Robert Maes, luidt :

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande, gericht aan de Eerste minister over de weigering van de Vice-Premier en minister van Binnenlandse Zaken te antwoorden op de interpellatie in verband met Komen, het decreet-Lagasse en de gift van gemeenschapsminister Moureaux aan de kleuterschool te Voeren;

Vraagt de regering onverwijld tot de wettelijkheid terug te keren in Voeren en daartoe de gepaste middelen aan te wenden die de wetten op de Staatshervorming bieden inzake het decreet-Lagasse en de gift van minister Moureaux voor de kleuterschool te Voeren;

Eist de onmiddellijke uitvoering van de wettelijke verplichtingen om in Komen Nederlandstalig basisonderwijs in te voeren. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vandezande au Premier ministre sur le refus du Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique de répondre à l'interpellation relative à Comines, le décret Lagasse et le don fait par le ministre communautaire Moureaux au jardin d'enfants de Fouron;

Demande au gouvernement de revenir sans délai à la légalité et d'utiliser dans ce but les moyens appropriés, prévus par les lois sur la réforme de l'Etat, en ce qui concerne le décret Lagasse et le don du ministre Moureaux au jardin d'enfants de Fouron;

Exige l'exécution immédiate des obligations légales afin d'introduire l'enseignement fondamental néerlandophone à Comines. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre règlement, nous votons sur l'ordre du jour pur et simple qui bénéficie de la priorité.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

83 votent oui.

83 stemmen ja.

41 votent non.

41 stemmen neen.

10 s'abstiennent.

10 onthouden zich.

En conséquence, l'ordre du jour pur et simple est adopté.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bens, Bock, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, de Clippele, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, M. De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lavens, Mainil, Noerens, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Edg. Peetermans, Poulet, Rutten, Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathelet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Boel, Capoen, Carpels, Mme Coorens, MM. De Baere, De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyter, de Wasseige, Egelmeers, Eicher, Grosjean, Hiernaux, Houben, Hubin, Jandrain, Mme Jortay-Lemaire, MM. Knuts, Lallemand, Lepaffe, Lowis, Mme N. Maes, MM. S. Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Pecriaux, J. Peetermans, P. Peeters, Mmes Pétry, Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Thys, Trussart, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck et M. Van Roye.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Basecq, Canipel, Cadell, de Bruyne, Delmotte, Donnay, Luyten, R. Maes, Seeuws et Th. Toussaint.

QUESTION ORALE DE M. POULLET AU MINISTRE DES RELATIONS EXTERIEURES SUR « LES NEGOCIATIONS A MENER AVEC LA REPUBLIQUE FEDERALE D'ALLEMAGNE EN VUE D'OBTENIR DES COMPENSATIONS POUR LES DEPENSES EN DEVISES ETRANGERES QUI DECOULENT DU STATIONNEMENT DE NOS UNITES MILITAIRES SUR SON TERRITOIRE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER POULLET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE BETREKKINGEN OVER « HET VOEREN VAN ONDERHANDELINGEN MET DE BONDSREPUBLIEK DUITSLAND OM COMPENSATIE TE VERKRIJGEN VOOR DE BUITENLANDSE DEVIEZEN DIE MOETEN WORDEN UITGEGEVEN IN VERBAND MET HET STATIONNEREN VAN BELGISCHE TROEPEN OP DUITSE GRONDGEBIED »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Poulet au ministre des Relations extérieures sur « les négociations à mener avec la République fédérale d'Allemagne en vue d'obtenir des compensations pour les dépenses en devises étrangères qui découlent du stationnement de nos unités militaires sur son territoire ».

La réponse sera donnée par Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat, au nom du ministre des Relations extérieures.

La parole est à M. Poulet.

M. Poulet. — Monsieur le Président, madame le secrétaire d'Etat, chers collègues, j'aurais souhaité obtenir du ministre des Relations extérieures certains éclaircissements au sujet du problème des compensations pour le stationnement de nos troupes en République fédérale d'Allemagne, qui a été évoqué à plusieurs reprises par la presse belge au cours de l'année 1982.

Dans le cadre des plans de défense de l'Otan, stationnent en République fédérale d'Allemagne 32 000 militaires belges, ce qui, avec les familles, le personnel des écoles, du service médical et des autres services, représente un total d'environ 60 000 Belges en RFA.

M. Gramme, vice-président, prend la présidence de l'assemblée

Il résulte de cette situation qu'annuellement la Belgique consacre de 15 à 20 milliards de francs belges à l'achat de devises étrangères — DM — du fait de cette présence. Or, il se fait que, depuis 1979, notre balance générale des paiements est largement déficitaire. En 1981, le déficit était de 194 milliards.

Dans des situations similaires — présence de troupes en RFA, balance générale des paiements déficitaire — et ce en vertu de dispositions Otan de juillet 1977, les autorités britannique et américaine ont obtenu de la RFA des compensations substantielles pendant plus de vingt ans. Ces dispositions ont fait l'objet d'accords *off-set* qui visaient à compenser environ 80 p.c. des dépenses en devises étrangères résultant du stationnement d'unités en RFA.

En appliquant ces mêmes critères au cas actuel de la Belgique, les compensations seraient d'un montant annuel de 12 à 16 milliards, ce qui est loin d'être négligeable dans les circonstances présentes.

D'où ma question: Le ministère des Relations extérieures a-t-il entamé, et depuis quand, des négociations à ce sujet soit avec la RFA, soit avec l'Otan ou sont-elles envisagées prochainement? Dans la négative, sur quelles bases justifie-t-il cette position?

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris D'Hondt.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Post-rijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op 23 oktober 1954 hebben de drie westerse grootmachten — Frankrijk, USA en Groot-Brittannië — te Parijs een protocol getekend over de opheffing van het bezettingsregime in de BRD. Door het aanvullend akkoord, dat op 3 augustus 1959 getekend werd te Bonn, hebben diezelfde partijen onder meer de Financiële Conventie, voorkomend in de Akkoorden van Parijs, opgeheven.

België heeft dat aanvullend akkoord bij de Akkoorden van Parijs ondertekend en bekrachtigd, dat in zijn preambule zegt dat de Financiële Conventie en het akkoord betreffende het fiscale systeem dat van toepassing is op de strijdkrachten en op de leden van de strijdkrachten, niet langer meer van kracht zullen zijn wanneer het genoemde akkoord in werking treedt ter aanvulling van de conventie tussen de Lid-Staten van het Noordatlantisch Verdrag over

het statuut van hun strijdkrachten betreffende de buitenlandse strijdkrachten, aanwezig in de BRD. Die opheffing werd van kracht op 1 juli 1963.

De Financiële Conventie kan slechts dienen als basis voor een onderhandeling die een financiële interventie tracht te bekomen vanwege de BRD om de bijzondere lasten te verlichten die België draagt door de aanwezigheid van zijn strijdkrachten op het grondgebied van de BRD. Bovendien betekent de aanwezigheid van de Belgische strijdkrachten in Duitsland, vanuit het oogpunt van het Atlantisch Bondgenootschap, dat ons land mee instaat voor de defensie en het behoud van de gemeenschappelijke veiligheid.

QUESTION ORALE DE M. DE WASSEIGE AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'INCOMPATIBILITE ENTRE CERTAINES DISPOSITIONS DE L'ARRETE ROYAL N° 118, RELATIF A LA CREATION DE ZONES D'EMPLOI, ET LE TRAITE DE ROME »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE WASSEIGE AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE ONVERENIGBAARHEDEN TUSSEN SOMMIGE BEPALINGEN VAN HET KONINKLIJK BESLUIT NR. 118 BETREFFENDE DE INSTELLING VAN TEWERKSTELLINGSZONES EN HET VERDRAG VAN ROME »

M. le Président. — M. de Wasseige désire poser une question orale au ministre des Affaires économiques sur l'incompatibilité entre certaines dispositions de l'arrêté royal n° 118 relatif à la création de zones d'emploi, et le traité de Rome.

Mme D'Hondt, secrétaire d'Etat, répondra en lieu et place du ministre concerné.

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, madame le ministre, chers collègues, l'arrêté royal n° 118 du 23 décembre 1982, paru au *Moniteur belge* du 29 décembre 1982, prévoit notamment, en son article 9 que les cadres et chercheurs de nationalité étrangère ne sont pas soumis, pour la durée de leur emploi au service d'une entreprise établie dans une « zone d'emploi », aux dispositions des lois concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Il s'agit là d'une mesure discriminatoire, contraire au traité de Rome, puisque le citoyen belge et le ressortissant d'un autre Etat membre de la Communauté européenne, sont soumis à des règles différentes alors qu'ils se trouvent dans une même situation.

L'honorable ministre peut-il dire comment il se fait que, malgré l'avis du Conseil d'Etat qui s'est opposé à cette disposition, le gouvernement a engagé la Belgique dans une voie contraire aux accords qui constituent la Communauté européenne, alors même que, par ailleurs, la Belgique a toujours défendu avec vigueur tout ce qui peut contribuer à la formation d'une Communauté européenne ?

M. le Président. — La parole est à Mme D'Hondt, secrétaire d'Etat.

Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Monsieur le Président, mesdames, messieurs, comme il est stipulé dans le rapport au Roi accompagnant l'arrêté relatif à la création de zones d'emploi et l'arrêté relatif à la création de centres de coordination, la réalisation des objectifs de ces deux arrêtés dépendra dans une très large mesure de l'accueil favorable qu'ils trouveront auprès des investisseurs étrangers. L'article 9 de l'arrêté sur les zones E et l'article 6, § 1er, de l'arrêté concernant les centres de coordination stipulent que les cadres et les chercheurs de nationalité étrangère au service de l'entreprise établie dans une zone d'emploi ou un centre de coordination ne sont pas soumis aux dispositions de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs. Cette mesure constitue un stimulant social tendant à encourager les investissements en Belgique.

L'esprit et le contenu de cette disposition ne doivent pas être perdus de vue : La non-soumission au régime belge de sécurité sociale n'est d'application qu'aux cadres et chercheurs de nationalité étrangère pendant la durée de leur emploi dans la zone d'emploi ; cette durée est, par définition, temporaire. Pour ce motif, le rapport au Roi se réfère à la jurisprudence administrative de l'Office national de Sécurité sociale, aux termes de laquelle le cadre étranger, détaché temporairement en Belgique, n'est pas soumis au régime belge de

sécurité sociale. Il s'agit, par ailleurs, d'une interprétation correcte du champ d'application de l'article 3 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

En ce qui concerne le règlement n° 1408/7 du 14 juin 1976 du Conseil des Communautés européennes, je voudrais faire remarquer que le règlement CEE a introduit un arrangement qui règle l'application de règles nationales de sécurité sociale, contributions et prestations, en matière d'emploi simultané ou successif dans plusieurs Etats membres de la CEE, en vue notamment d'éviter soit une soumission double, soit des « lacunes » dans la soumission. Le gouvernement ne désire pas déroger à ce règlement.

Si, en application des règlements européens existants et des conventions internationales, les cadres et les chercheurs de nationalité étrangère étaient soumis à la législation sociale belge pendant leur emploi en Belgique, les règles reprises aux règlements et conventions susvisés seraient appliquées, conformément au principe de la primauté des conventions internationales et des règlements de la CEE.

Les dispositions y afférentes des arrêtés royaux ne seront applicables que dans les cas où le règlement CEE susvisé n'est pas d'application. Cela vaut surtout pour les non-ressortissants des pays CEE. Le motif de l'exclusion de ces cadres et chercheurs étrangers réside, comme le stipulent le règlement CEE et un certain nombre de conventions bilatérales, dans le désir d'éviter une soumission double. La soumission double est trop souvent la règle pour les étrangers originaires de pays avec lesquels la Belgique n'a pas conclu de convention internationale.

Même lorsqu'il n'y a pas soumission dans le pays d'origine, il y a un risque de soumission double puisque la plupart des entreprises ont pris un règlement en matière de sécurité sociale pour leurs cadres et chercheurs employés en dehors de leur pays d'origine.

C'est donc afin d'éviter les frais exceptionnels d'une soumission double, surtout pour les non-ressortissants des pays de la CEE, que les arrêtés royaux n° 118 et n° 187 prévoient la non-soumission des cadres et chercheurs étrangers employés temporairement dans une entreprise dans une zone E ou dans un centre de coordination.

Il va sans dire que cette exclusion vaut également pour les prestations et les versements sous le régime de la sécurité sociale belge.

INTERPELLATION DE M. VANDENHAUTE AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES ET AU SECRETAIRE D'ETAT AUX POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR « LE FONCTIONNEMENT GENERAL DE LA REGIE DES TELEGRAPHES ET TELEPHONES »

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDENHAUTE TOT DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE EN TOT DE STAATSSECRETAIRIS VOOR POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER « DE ALGEMENE WERKING VAN DE REGIE VOOR TELEGRAFIE EN TELEFONIE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Vandenhautte au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, et au secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, sur « le fonctionnement général de la Régie des Télégraphes et l'électrons ».

La parole est à l'interpellateur.

M. Vandenhautte. — Monsieur le Président, madame le secrétaire d'Etat, chers collègues, dans le cadre de l'année mondiale des communications décrétée en 1981 par l'assemblée générale des Nations Unies, il semble opportun d'attacher un intérêt tout particulier aux services de la Régie des Télégraphes et Téléphones.

Pour l'année mondiale des communications, en 1983, le Comité national belge a arrêté les objectifs et moyens d'action de sa campagne.

Les initiatives annoncées, qui sont le fait de la RTT, comprennent l'ouverture dans plusieurs villes de « boutiques téléphoniques » destinées à présenter les appareils et certains services qu'offre la RTT. Il est question aussi de la création d'un service « ombud » chargé de résoudre tous les problèmes téléphoniques.

La création de ce service « ombud » signifie-t-elle que celui-ci se verra chargé de résoudre rapidement les problèmes de raccordement

et de dérangement des lignes téléphoniques, ainsi que des réclamations relatives à des facturations erronées?

L'expérience du genre service « ombud », entreprise semble-t-il avec un certain succès à Bruges, permet-elle déjà de mesurer les résultats sensibles que procure un tel service et d'apprécier son efficacité réelle?

Dans les secteurs où aucun service « ombud » n'a été mis sur pied, ou du moins prévu pour les mois à venir, quelles seront les mesures effectivement prises pour améliorer, en 1983, année mondiale des communications, la qualité et l'efficacité des services de la RTT? De nombreux utilisateurs ont, en effet, raison de se plaindre de la lenteur et des retards dans le raccordement des lignes téléphoniques. L'agglomération bruxelloise est régulièrement perturbée dans son « trafic » téléphonique, des quartiers entiers sont parfois paralysés pendant plusieurs jours. La lenteur de réparation des dérangements cause aussi de nombreux inconvénients aux utilisateurs.

Malgré les nombreuses réclamations des utilisateurs et les plaintes soulevées par des associations de consommateurs, les relevés téléphoniques comprennent bien souvent des erreurs qui entraînent une facturation excessive eu égard aux communications téléphoniques réellement demandées et obtenues. En raison de la difficulté qu'ont les utilisateurs de prouver avec certitude au service commercial de la RTT lors de la réception de leur facture, quelles sont les communications qu'ils ont effectivement obtenues et quelles sont celles qu'ils n'ont jamais ni demandées, ni obtenues, il leur arrive bien souvent de payer ce qu'ils ne doivent pas, sous peine de voir leur ligne coupée.

Une contrôle et des possibilités de rectification ne pourraient-ils être mis en place pour que pareilles perceptions injustifiées ne se produisent plus à l'avenir? (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — La parole est à M. Jules Peetermans.

M. J. Peetermans. — Monsieur le Président, madame le secrétaire d'Etat, chers collègues, la Régie des Télégraphes et Téléphones trouve son origine dans la loi du 19 juillet 1930. Elle dispose d'une personnalité juridique propre et d'un patrimoine distinct, ce qui la classe dans la catégorie des administrations personnalisées. Elle est soumise au pouvoir hiérarchique du ministre compétent, qui détient tous les pouvoirs de gestion. Les usagers n'ont donc pas la faculté de se procurer, auprès d'autres entreprises, les services dont la Régie s'est vu assurer le monopole légal.

L'absence de concurrence met la Régie en mesure d'imposer ses conditions aux usagers et elle ne manque pas d'user, et même d'abuser, de cette situation.

Un aspect particulier de la politique suivie est la volonté de flamandisation qui la caractérise. Certes, l'effort de flamandisation existe dans d'autres secteurs dépendant du ministère des Communications, de même d'ailleurs que dans d'autres départements ministériels.

Mais à la Régie des Télégraphes et Téléphones, cette volonté est systématique et se manifeste avec une virulence extraordinaire.

J'ai déjà dénoncé à cette tribune le déséquilibre existant en faveur des néerlandophones affectés aux divers bureaux de Bruxelles-Capitale.

Cette illégalité n'a pas retenu l'attention de mon honorable collègue, M. Vandenhoute. Il y a pourtant de quoi s'interroger sur la corrélation qui existe sans doute entre les perturbations dans les services et la composition linguistique du personnel, qui ne correspond pas à celle des abonnés.

La situation actuelle de l'effectif du personnel de la Régie dans les services régionaux de Bruxelles-Capitale est la suivante: 839 francophones, dont 377 unilingues, et 1 797 néerlandophones, dont 399 sont unilingues. Dans une agglomération où les huit dixièmes des habitants utilisent de préférence le français, la Régie emploie donc du personnel néerlandophone dans la proportion de 68 p.c. Même les Flamands unilingues y sont plus nombreux que les agents unilingues d'expression française!

Au niveau 1, où la parité devrait être légalement respectée, on trouve 24 francophones pour 61 néerlandophones, parmi lesquels on en compte 7 qui ignorent le français.

Les lois linguistiques de 1963 ont normalement pour effet d'écarter au maximum les francophones des emplois publics. C'est la raison essentielle pour laquelle elles ont été conçues et imposées par la majorité flamande de l'époque. Chacun sait cela.

Mevrouw Panneels-Van Baelen. — En op het niveau van de ministers dan!

M. J. Peetermans. — Mais même ces lois, si néfastes qu'elles soient aux citoyens de langue française, ne suffisent pas à expliquer la situation qui règne à la Régie.

Il paraît que les candidats francophones se montrent généralement incapables de réussir l'examen de seconde langue. Mais comment justifier la présence de près de 400 agents unilingues néerlandais? Si l'on ne trouve pas suffisamment de bilingues, c'est évidemment par des francophones qu'il faut compléter les effectifs, pour autant que l'on veuille rencontrer les besoins des usagers.

Vous m'avez affirmé, madame le secrétaire d'Etat, que les candidats francophones manquent d'intérêt pour les bureaux de Bruxelles-Capitale. J'ai peine à croire que la situation n'a pas évolué, compte tenu du chômage qui règne à Bruxelles et en Wallonie. A chaque offre d'emploi, les postulants répondent par centaines.

Dès lors, je vous pose la question précise: de quelle manière informez-vous la population que des emplois temporaires peuvent être occupés par des francophones unilingues dans les services bruxellois de la RTT?

Un autre exemple des vexations dont les francophones sont victimes est la restructuration administrative de la zone de Bruxelles.

Jusqu'à présent, tous les abonnés de la zone de Bruxelles — préfixe 02 — dépendaient de centres commerciaux installés dans Bruxelles-Capitale. Depuis le 1er février 1983, ceux dont l'installation téléphonique n'est pas établie dans l'une des 19 communes de Bruxelles-Capitale seront desservis par des services régionaux installés à Braine-l'Alleud, Hal ou Vilvorde. Il en résulte que les nouveaux services régionaux de la Régie, situés à Hal et à Vilvorde, utiliseront exclusivement le néerlandais dans leurs rapports avec le public et les abonnés des communes sans régime linguistique spécial.

Mevrouw Panneels-Van Baelen. — Dat is maar normaal!

M. J. Peetermans. — De très nombreux francophones de la périphérie bruxelloise seront évidemment touchés par cette mesure qui ressemble fort à une brimade.

On se demande en vain pourquoi il faut ajouter ce désagrément à tous ceux dont ils sont déjà victimes. Ne paient-ils pas leurs impôts et leur redevances comme tout le monde? Qu'ont-ils donc à se reprocher pour être traités en citoyens de seconde zone, alors que, jusqu'ici, le système adopté avait donné entière satisfaction?

Autre manifestation de mesquinerie: la ville de « Comines-Warneton » n'est plus reprise dans les cartes du volume 8 des annuaires téléphoniques de 1983. Pour l'administration des téléphones, tout semble se passer comme si les abonnés de cette ville n'habitaient plus le Hainaut, mais bien la Flandre. Plainte a d'ailleurs été déposée auprès de la Commission permanente de Contrôle linguistique.

Ces quelques exemples illustrent un état d'esprit hélas! fort répandu. On dirait que certains fonctionnaires ne sont payés que pour satisfaire leur flamingantisme obsessionnel.

M. Van Ooteghem. — Encore un obsédé!

M. J. Peetermans. — Dans ce domaine, mais dans celui-là seulement, on peut dire que l'imagination est au pouvoir.

Ces pratiques sont tellement éloignées des préoccupations habituelles des francophones qu'ils ont eu quelque peine à croire à leur matérialité et surtout à leur généralisation. Mais aujourd'hui, ils sont bien forcés, en présence des chiffres, de se rendre à l'évidence. Ce que les Flamands ont pris pour de la mollesse n'était que de l'ignorance ou de l'incrédulité. Les yeux s'ouvrent enfin et la résistance s'organise et s' généralise à son tour. Faute de revenir sur une série de décisions injustifiables, vous déclencherez, madame le secrétaire d'Etat, des réactions dont l'ampleur vous surprendra.

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris D'Hondt.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posten, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wij zijn de interpellant en de heer Peetermans dankbaar dat zij ons in dit jaar van de communicatie de gelegenheid geven de diensten van de RTT speciaal even toe te lichten. Alhoewel de tweede spreker reeds enkele weken geleden over dezelfde materie interpeleerde, zullen wij hem vandaag nogmaals een antwoord verstrekken.

Le nouveau service visé par l'honorable membre n'est pas en fait un service « ombud » au sens propre du terme, mais bien un service téléphonique à la clientèle. Ledit service peut être appelé par chacun

par le biais d'un numéro d'appel abrégé, le 990 en l'occurrence. A ce numéro, on peut en principe obtenir, par téléphone, et sans intervention d'un autre bureau, tout renseignement ou conseil relatif aux services offerts par la RTT. On peut également y demander n'importe quelle installation de télécommunication mis par la RTT à la disposition de sa clientèle sous le régime d'abonnement, dans le domaine du téléphone, du télex, du sémaphone, etc. En outre, on peut y fixer des rendez-vous pour l'installation de raccordements et demander la visite d'un délégué commercial en vue d'expliquer le fonctionnement d'installations complexes. Le service clientèle traite en outre les problèmes relatifs à la facturation, aux paiements, aux provisions et aux mentions dans l'annuaire.

Le service « télé-clientèle » peut bien sûr être comparé à un « service ombud » dans la mesure où il s'occupe de plaintes et de contestations. De même, il ne peut aplanir immédiatement ces plaintes et contestations, lesquelles, pour la plupart, requièrent un examen approfondi. A cet effet, il est nécessaire de disposer de tous les éléments matériels relatifs à une affaire déterminée et, pour ce qui concerne les contestations relatives aux relevés téléphoniques, il convient qu'un examen approfondi des installations techniques soit effectué.

En raison de la nature de sa fonction, il ne peut contribuer directement au raccourcissement des délais d'attente pour la réalisation des raccordements téléphoniques. Ceux-ci sont principalement dépendants de l'importance de la demande et des moyens disponibles en personnel et en équipements. Leur mise en service de façon coordonnée a d'ailleurs une influence non négligeable sur le traitement accéléré des affaires en suspens.

L'expérience en cours depuis le premier décembre 1981 à Bruges prouve que cette nouvelle forme de service contribue à l'établissement de relations souples avec la clientèle. Le fait qu'une réponse rapide puisse être donnée, même si dans certains cas il faut rappeler le demandeur, est très apprécié par l'abonné ou le candidat-abonné.

Au cours de la période d'essai, ce service a pu résoudre de nombreux problèmes et difficultés de sorte que cette expérience peut être considérée comme concluante.

Vu les résultats obtenus à Bruges, il a été décidé d'étendre l'expérience aux autres zones téléphoniques du pays. Le 4 janvier 1983, le service télé-clientèle a été étendu aux zones de Furnes et d'Ostende. Des études sont en cours en vue de préparer l'extension progressive aux autres zones. Il va néanmoins de soi que la généralisation de ce service ne peut se faire qu'en fonction des possibilités locales.

La clientèle des zones où le service n'est pas encore instauré peut, en attendant, s'adresser à l'agence ou au centre commercial de sa région ainsi qu'au bureau de recettes, selon le cas.

Les nouvelles pages d'information des annuaires téléphoniques contiennent à cet égard tous les renseignements nécessaires au demandeur permettant à celui-ci de s'adresser au service concerné. De leur côté, tous les services s'efforcent d'y donner suite dans les délais les plus brefs quelle qu'en soit la nature.

Pour ce qui concerne le retard pour la réalisation des raccordements téléphoniques, je peux vous confirmer qu'à la suite des mesures qui ont été prises, le délai d'attente imposé au candidat abonné a sensiblement été réduit au cours de l'année précédente dans la plupart des régions du pays.

Fin 1982, le nombre total de demandes de nouveau raccordement ou de transfèrement en suspens auxquelles la RTT n'a pu encore donner suite pour une ou l'autre raison, s'élève à environ 47 000. Cela représente une réduction de 20 000 unités par rapport à l'année précédente. Ce nombre comprend, en effet, toutes les demandes et donc aussi celles qui viennent d'être introduites et qui peuvent normalement être réalisées dans un délai assez bref. Une meilleure base de comparaison peut être faite au départ de la liste des demandes en suspens à plus long terme, par exemple celles de plus de 3 mois. Vingt-cinq mille de ces demandes sont encore en attente actuellement pour 40 000 l'année précédente. Il s'agit principalement de demandes pour lesquelles des travaux de pose de câble doivent être effectués. En vue d'évaluer ces chiffres à leur réelle signification, je dois encore ajouter ici que la Régie des TT réalise chaque mois une moyenne de 26 500 raccordements.

En ce qui concerne les dérangements, je tiens à souligner qu'une moyenne de 52 p.c. de ceux-ci sont levés le jour même où ils ont été signalés. Le reste est levé le lendemain et seulement 2,9 abonnés sur 10 000 doivent attendre le dépannage parfois pendant plus d'une semaine.

Il arrive, en effet, quelquefois qu'ici ou là, tout un quartier se trouve privé de l'usage du téléphone. C'est alors souvent la conséquence d'une importante détérioration d'un câble d'alimenta-

tion. Des entrepreneurs qui effectuent des travaux routiers ou autres sur la voie publique ne prennent pas toujours les précautions nécessaires pour prévenir l'endommagement des câbles téléphoniques.

Je me réjouis au fond du fait que l'interpellateur a évoqué ce point parce que j'ai ainsi l'occasion de relever une affaire non seulement fort préoccupante pour la Régie des TT, mais qui provoque énormément de travail inutile et qui finalement représente pour elle un poste « dégâts » considérable.

La loi du 13 octobre 1930 coordonnant les différentes dispositions législatives concernant la Régie des TT, prévoit cependant des amendes pour quiconque effectue des travaux ou creuse des trous ou des tranchées ayant pu endommager une ligne téléphonique ou télégraphique ou de nature à mettre en péril le fonctionnement de celle-ci, s'il ne prévient pas la RTT au moins 8 jours à l'avance, hormis un cas de force majeure. D'après l'article 22 de la même loi, peuvent en outre être punies, par défaut de précaution, les personnes qui ont involontairement, soit empêché ou gêné la correspondance sur une ligne télégraphique ou téléphonique d'utilité publique, soit qui ont détruit, abattu ou dégradé un ouvrage ou un objet quelconque afférent à cette ligne.

Des peines sont également prévues pour les dégradations volontaires.

La détérioration des câbles téléphoniques est d'autant plus pernicieuse lorsqu'elle n'apparaît pas immédiatement. Il arrive souvent que les câbles ne soient touchés que superficiellement au moyen d'outils excavateurs mécaniques, ne subissent que quelques éraflures ou ne présentent qu'une déchirure du manchon de protection. Les trous creusés sont alors comblés et les perturbations n'apparaissent que plus tard, la plupart du temps lorsque, en raison des circonstances climatiques, des infiltrations d'eau se produisent. L'humidité se répand à travers les déchirures qui ont endommagé le câble et provoque des courts-circuits dans les diverses lignes contenues dans le câble. Il n'est pas inhabituel qu'en raison d'une simple déchirure du manchon entourant le câble, des dizaines de mètres de câble doivent être remplacés. A ce moment il est souvent beaucoup trop tard pour dépister les personnes responsables, de sorte que tous les frais consentis doivent être mis à charge de la RTT.

Zoals de geachte interpellant het heeft aangestipt, hebben zich in de Brusselse agglomeratie enige tijd geleden kabelstoringen voorgedaan waarbij enkele duizenden telefoonabonnees verscheidene dagen hun telefoonaansluiting hebben moeten missen. De oorzaken die ik hiervoor heb geschetst zijn daar niet vreemd aan en bovendien is het kabelnet in het Brusselse zeer kwetsbaar. Verscheidene belangrijke kabels zijn reeds tientallen jaren geleden gelegd en zijn aan vernieuwing toe. De grootscheepse openbare werken in verscheidene wijken van de stad hebben het kabelnet van de Regie TT zeker geen goed gedaan. Verscheidene kabels dienden te worden verlegd en aangepast. Door de hoge telefoondichtheid en het feit dat er praktisch in elk gebouw of huis telefoon is of geweest is, zijn in de loop der jaren in de kabellussen ontelbare insnijdingen en lassen gemaakt. De minste beschadiging heeft dan dikwijls ernstige gevolgen.

De Regie TT is zich ten volle bewust van de onaangenaamheden en moeilijkheden die daaruit voor de abonnees kunnen voortvloeien en zij spant zich dan ook volledig in om de storingen binnen de kortst mogelijke tijd te verhelpen. Daartoe wordt zo nodig aan de storingzoekers, lassers en techniciens van de ontstoringdiensten overwerk opgelegd, zowel 's nachts als zaterdag of zondag.

Bij de bespreking van de begroting hebben wij erop gewezen dat voor deze technici zeer vele, soms tienduizenden franken overuren moeten worden uitbetaald. Dat wijst enerzijds op de aanwezigheid van overuren, maar anderzijds ook op de bereidheid van het personeel om zich in te spannen om zo vlug mogelijk deze belangrijke zaken voor de cliënt te verwezenlijken.

Men mag echter niet uit het oog verliezen dat wat ook de capaciteit van een telefoonkabel moge zijn, het weze er dan een van 200 of zelfs van 1 000 paar, er aan een zelfde las slechts één lasser kan werken. Men hoeft dan ook niet verwonderd te zijn als er alles bij elkaar slechts betrekkelijk weinig personeelsleden worden ingezet. De materiële mogelijkheden ter zake gebieden dat nu eenmaal. Ik herinner mij een uitzending van de RTBF, waar werd opgemerkt dat er zeer weinig vooruitgang was bij het werk en dat de mannen van de Regie TT het zich gemakkelijk maakten. Er kan inderdaad maar één man tegelijk dit zeer specifieke en precieze werk doen.

De klachten zijn overigens niet zo frequent als men zou kunnen geloven, afgaande op de publiciteit die eraan wordt gegeven en die rond sommige voorvallen wordt gemaakt.

De consumentenverenigingen die kritiek uitoefenen op de Regie TT hebben op hun beurt reeds kritiek gekregen omtrent de resultaten van het onderzoek dat zij hebben gedaan.

De firma's, waarvan de produkten het voorwerp zijn geweest van een onderzoek, klagen er vaak over dat hun standpunt en hun uitleg achteraf niet of nauwelijks wordt weergegeven. Ook de Regie TT is recentelijk in een enquête van een consumentenvereniging op de korrel genomen in verband met vermeende fouten in de aanrekening van gesprekken. De Regie TT heeft de zogenaamde tekortkomingen behoorlijk kunnen weerleggen, maar zoals gewoonlijk gebeurt na een of andere aantijging, heeft de repliek van de betrokkene bijlange niet zoveel weerklank als de in de belangstelling gebrachte zaken. De extrapolatie van de fouten die door de enquête werden geregistreerd bedraagt slechts, als ik het mij goed herinner, een onnauwkeurigheid van 0,6 pct., wat mijn inziens zeer gering is.

Met het oog op het voorkomen van fouten in de werking, wordt de registratie-apparatuur geregeld door de onderhoudsdiensten van de Regie TT nagezien. Daarenboven worden controles op het abonneeverkeer en op de daarop betrekking hebbende facturatie uitgevoerd. De vastgestelde fouten worden ambtshalve verbeterd. Ondanks de getroffen maatregelen kunnen zich toch nog fouten voordoen, wij geven dit grif toe.

Zelfs de meest perfecte technische installaties blijven immers nooit absoluut van storingen verstoken. Men kan er echter vanop aan dat elke klacht ingediend bij de RTT, aanleiding geeft tot een grondig onderzoek en dat elke vastgestelde fout wordt goedge maakt. Indien het resultaat van de technische proeven niet voldoende overtuigend is, wordt rekening gehouden met de goede trouw van de abonnee en wordt het geschil in zijn voordeel beslecht. Die goodwill wordt de RTT echter ten kwade geduid en het aanvaarden van de goede trouw van de abonnee wordt als een tekortkoming beschouwd. Dit getuigt, zij het niet van kwade wil, dan toch evenmin van dezelfde welwillendheid als deze waarvan de RTT blijf geeft.

Soms wordt ook de vraag gesteld of de telefoonrekeningen niet kunnen worden gedetailleerd. Het is misschien goed er nogmaals op te wijzen dat op de rekeningen het aantal tarief eenheden wordt vermeld en niet het aantal gesprekken. Dit schept blijkbaar verwarring. Wij krijgen tientallen brieven waarin wordt medegedeeld dat men slechts zoveel maal heeft getelefoneerd, terwijl een groter aantal gesprekken zou zijn aangerekend. Inderdaad, een gesprek kan uit verschillende tarief eenheden bestaan en dit geeft aanleiding tot verwarring.

Er dient te worden opgemerkt dat de RTT is afgestapt van het systeem om de telefoonrekeningen te detaillieren, omdat de daaraan verbonden voordelen niet opwegen tegen de besparingen die voortvloeien uit de afschaffing van de zeer dure geheugenapparatuur. De besparingen hebben een substantiële weerslag op de kostprijs van de gesprekken ten bate van de gebruiker. Dit is toch ook zeer belangrijk.

De wederinvoering van gedetailleerde telefoonrekeningen wordt in België niet in het vooruitzicht gesteld, omdat dit investeringen van ettelijke honderden miljoenen zou vergen.

Overigens mag worden aangestipt dat de internationale telefoonverbindingen, ook de automatische, gedetailleerd op de factuur voorkomen, en dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de zonale en interzonale verbindingen, wat in de meeste buurlanden niet het geval is.

Het is evenwel mogelijk, bij de meeste abonnees die zulks wensen een kostenteller te plaatsen, die het aantal verbruikte tarief eenheden van de tot stand gebrachte verbindingen aangeeft. Dat hangt echter af van de aansluitingscentrale en is onderworpen aan installatiekosten en abonnementsgeld.

Onlangs lazen wij in een tijdschrift dat dit in België niet mogelijk zou zijn. Dit is niet juist. Maar voor wat, hoort wat, en voor de installatie van een kostenteller moet dan ook worden betaald.

Het treft mij telkenmale dat het de jongste tijd tot de «bon ton» lijkt te behoren kritiek uit te oefenen op de openbare telecommunicatiebedrijven in het algemeen en de werking van de Regie TT in het bijzonder. Men kan zich daarbij niet van de indruk ontdoen — en deze indruk is daarstraks nog versterkt geworden — dat deze kritiek in wezen een rechtstreekse of een onrechtstreekse aanval is op het monopolie van de RTT. Wij ondervinden dat de druk om dit monopolie op te geven elke dag groter wordt ten voordele van exploitatie door grote bedrijven. Wij menen dat deze problematiek zeer voorzichtig moet worden benaderd omwille van haar kapitaal belang. Dit monopolie verdient de ruimste aandacht van het Parlement. Wij hebben ons voorgenomen dit probleem te gelegener tijd te bespreken in de commissie voor de Infrastructuur, waar wij in samenspraak met de RTT en de leden van de commissie dit probleem ten gronde kunnen uitpraten.

In antwoord op de opmerking van de heer Peetermans, die ook een aanval heeft gedaan op het monopolie van de RTT, wil ik er even op

wijzen — aangezien er een debat komt in de commissie, zal ik er nu niet ten gronde over uitweiden — dat het monopolie inderdaad een «goed» is. In de ons omringende landen, behalve in Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, waar nu ingevolge het doorbreken van de antitrustwetgeving het monopolie van AT en T opgeheven is, bestaat er een sterk monopolie. Wij menen dat dit monopolie maatschappelijk ordenend is. Wat ons betreft, wij zullen het blijven verdedigen. Bepaalde maatschappijen verlenen misschien economisch rendabele diensten. Ik vraag mij echter af aan wie de verlieslatende diensten zullen worden gegeven. Als wij ver in de Kempen of hoog in de Ardennen telefoons zullen moeten aansluiten, dan zal het de Regie zijn die voor deze niet-winstgevende zaken zal mogen instaan, terwijl voor de winstgevende zaken de maatschappijen aan de deur staan te trappelen om het monopolie over te nemen. Wij zouden de winsten kunnen laten kapitaliseren en de verliezen socialiseren. Men zal dan weer zeggen dat de openbare dienst geen reden van bestaan meer heeft en zo vlug mogelijk moet worden opgedoekt. De uiteindelijke slachtoffers zullen de minst-gegoeden zijn en dus de economisch zwakken. Wij denken dat de telecommunicatie, mijnheer Peetermans, een goed is dat binnen de mogelijkheden van een ieder moet worden geplaatst. Wij zullen daar waar wij kunnen, met al onze kracht, dit monopolie blijven verdedigen ten voordele van deze minder-gegoeden.

Ik wil nog eens onder de speciale aandacht brengen dat de Regie TT de jongste jaren vele inspanningen heeft gedaan om als openbare dienst verantwoordelijkheid te dragen en de investeringen van de jongste jaren hebben reeds veel vruchten afgeworpen. Er werd onlangs een klacht ingediend door iemand die vanuit Limburg Brussel niet had kunnen bereiken. Ik heb direct een onderzoek doen instellen en het bleek alras dat de binnencentrale van de instelling van waaruit deze persoon trachtte te telefoneren, overbelast was geweest gedurende de hele dag, zodat de Regie geen enkele schuld trof. Het zou goed zijn indien hier met de nodige objectiviteit werd opgetreden.

Mijnheer Peetermans, ik zal u nog even onderhouden over het onevenwicht waarover u klaagt en waarop ik reeds naar aanleiding van een vroegere interpellatie heb geantwoord.

Het is altijd goed zich de geschiedenis te herinneren. Sedert 1977 stonden er achtereenvolgens zeven ministers aan het hoofd van dit departement, waaronder drie Vlamingen. Als er inderdaad een vervlaamsing zou zijn geïnstitutionaliseerd bij de RTT, kan dit niet zijn gebeurd in een halfjaar, een verfransing evenmin trouwens. Vraag het maar aan collega Luyten die de geschiedenis door en door kent. Dus richt het verwijt zich zeker niet alleen tot mij. Dan moet u zich ook wenden tot de francophone collega's die mij zijn voorafgegaan. Ik ben al tien jaar lid van deze Hoge Vergadering en heb toch al zo vaak klachten in verband met het taalevenwicht aan beide zijden gehoord. Ik had u trouwens met betrekking tot dit probleem reeds geantwoord en hoef er dan ook nu niet verder op in te gaan.

Als voorbeeld van een grote aanslag van de RTT op de francophone bevolking hebt u verwezen naar de splitsing van het gewest Brussel. De manier waarop Brussel vroeger geconcipteerd was, als een grote ster — van het buitengebied was alles gericht op de kern Brussel — was noch technisch noch om taalkundige redenen verantwoord.

Wij hebben geen aanval gedaan op de rechten van de francophone bevolking, wij zijn op geen enkele wijze arrogant geweest, wij hebben geen enkele taalgroep in de verdrukking gebracht. Wij hebben enkel op een kiese en stille wijze het gewest Brussel aangepast aan de staatkundige realiteiten van het ogenblik, wat ongetwijfeld zal bijdragen tot een veel betere verstandhouding tussen de gemeenschappen. De Vlamingen zullen zich in het Nederlands kunnen wenden tot hun dienst, de francophonen in het Frans tot hun dienst. De mensen van de 19 gemeenten kunnen in Brussel terecht. Dit is correct en in overeenstemming met de taalwetgeving. Trouwens, ook uit Franstalige hoek werd voor een dergelijke oplossing gepleit. Een vertegenwoordiger uit de streek van Ottignies heeft ons trouwens bij de behandeling van de begroting gefeliciteerd, eraan toevoegend dat wij een correcte en goede reorganisatie van het gewest Brussel hebben ingevoerd. Wij zijn enkel realistisch geweest, zonder enig taalimperialisme.

Het verrast me te horen beweren dat in de nieuwe telefoonboeken Komen niet voorkomt onder de provincie Henegouwen. U weet toch dat de nieuwe telefoongidsen op een andere manier zijn geconcipteerd? Misschien bent u er nog niet ten volle mee vertrouwd. Men moet eerst de gemeente kennen waartoe de abonnee behoort. Onder die benaming vindt men dan het nummer van de abonnee, met de aanduiding van de zone waartoe de gemeente behoort.

Ik meen dat hier geen enkele vergetelheid is gebeurd. Indien dit wel het geval mocht zijn, zijn wij altijd bereid de nodige correcties aan te brengen als men ons op onze fouten wijst. Geen enkele administratie mag immers zeggen dat zij volmaakt werk levert. Er mag altijd op ons een beroep worden gedaan.

Om te besluiten wil ik er de aandacht op vestigen dat de RTT enkele dagen geleden vertegenwoordigers van de telecommunicatienijverheid, in het kader van het jaar van de telecommunicatie, te gast had. Wij hebben hen gevraagd of de RTT inderdaad zo slecht werkt als men ons wil doen geloven. Deze technici, onder wie buitenlanders, zeggen dat onze Regie een goede dienst is en dat wij hoog geschoold en goed personeel hebben. Wellicht is men te voorzichtig geweest wegens het trauma dat de Regie heeft moeten ondergaan in de voorbije jaren. Ik hoop dat ze van dit trauma afgeraakt en dat zij inderdaad een meer commerciële en expansieve politiek mag volgen. Wat de kwaliteit betreft, moeten wij, in vergelijking met het buitenland, niet blozen.

Ik wil er nog een persoonlijke noot aan toevoegen. Men wijst ons op alle gadgets, zoals Mickey Mouse-toestellen en geparfumeerde toestellen, die men in het buitenland kan krijgen en men verwijt ons dat we dat niet kunnen aanbieden. Wie dergelijke snufjes wenst, kan die zich gerust aanschaffen. Ik vraag mij echter af of zulks iets te maken heeft met een goede dienstverlening. Als ik telefoneer, hoor ik graag de stem van de persoon waarmee ik ben verbonden en wens ik zijn persoonlijkheid aan te voelen. Ik kan dat veel beter bereiken met een goed functionerend en neutraal toestel dan met een starogende Mickey Mouse waar ik voortdurend moet naar kijken. Dit wou ik terloops aanhalen.

De Regie is nog altijd *self-supporting*, dit wil zeggen dat zij geen enkele frank ontvangt van vaders Staat. Zij beheert dus werkelijk haar eigen geld en, onder de controle van het Parlement, op de beste wijze. Wij hopen dat de Regie in de toekomst de technologische uitdagingen moe aankunnen ten dienste van onze hele bevolking en van het bedrijfsleven. Ik dank de interpellant en de verschillende woordvoerders omdat zij mij de gelegenheid hebben gegeven hierop uitvoerig in te gaan. *(Applaus op verschillende banken.)*

M. le Président. — La parole est à M. Jules Peetermans pour une courte réplique.

M. J. Peetermans. — Monsieur le Président, madame le secrétaire d'Etat, chers collègues, vous avez fait justement remarquer, madame, que ce n'est pas ma première intervention sur le sujet. J'ai tenu à compléter mon interpellation précédente par d'autres chiffres. Je ne m'en tiendrai d'ailleurs pas là car, hélas ! l'actualité et la matérialité des faits m'y obligent et j'y reviendrai aussi longtemps que ces faits et les déséquilibres que j'ai dénoncés ne seront pas corrigés.

Ces déséquilibres, vous n'en êtes évidemment pas seule responsable. Comme vous l'avez souligné, pendant les dix dernières années, d'autres ministres ont également permis l'établissement de discriminations entre francophones et néerlandophones.

M. Van Ooteghem. — M. Defosset !

M. J. Peetermans. — M. Defosset a essayé de corriger cette disparité, mais son passage au département n'a pas été suffisamment long pour qu'il y parvienne. Les écuries d'Augias ne se nettoient pas en un jour ni même en quelques mois !

Il n'en reste pas moins que les 1 797 membres du personnel qui travaillent à Bruxelles-Capitale, sont néerlandophones — parmi eux, près de 400 ne remplissent pas les conditions légales sur le plan linguistique — et ces néerlandophones représentent 68 p.c. de l'ensemble...

M. De Seranno. — De ceux qui travaillent !

Mevrouw Panneels-Van Baelen. — U bent van Leuven en u werkt toch ook in Brussel !

M. J. Peetermans. — ... alors que, manifestement, les usagers des téléphones sont en majorité — il suffit pour s'en rendre compte d'ouvrir l'annuaire téléphonique — des francophones.

Il existe donc là une anomalie que personne ne peut contester devant l'objectivité des chiffres.

Au niveau 1, il est anormal qu'il y ait 22 francophones seulement pour 61 néerlandophones.

C'est aussi contraire à la loi qui, cependant, est déjà favorable aux néerlandophones.

De heer Vandezande. — Het gaat niet op te spreken van pariteit voor het eerste niveau.

M. J. Peetermans. — Monsieur Vandezande, je ne vous interromps pas, même si je suis parfois surpris des énormités que vous venez dire à cette tribune.

Si vous le désirez, vous pouvez intervenir après.

De heer Vandezande. — Als de heer Peetermans het wil, zal ik wel repliceren.

M. le Président. — M. Vandezande ne jouit pas du droit de réplique, car il n'a pas interpellé.

Mijnheer Vandezande, alleen de heer Peetermans heeft het woord.

M. J. Peetermans. — Monsieur le Président, madame le secrétaire d'Etat m'a également reproché de m'attaquer au monopole de la RTT. Je ne m'attaque pas à ce monopole, mais j'estime que le fait d'exercer un monopole impose des devoirs qui ne me semblent pas être remplis à l'heure actuelle.

Quand on dispose, seul, de toute l'organisation des communications téléphoniques et télégraphiques, il convient de répondre aux besoins de la population. Ce n'est pas en instaurant, en maintenant ou en exagérant la disparité que j'ai dénoncée entre francophones et néerlandophones, que l'on répond aux besoins des usagers.

Je souhaite connaître le remède que l'on va tenter d'apporter au mal que j'ai dénoncé. Tant que je n'aurai pas obtenu réponse, je serai forcé, à mon corps défendant, d'intervenir sur le même sujet.

En ce qui concerne le passage de la périphérie bruxelloise aux zones de Hal, de Vilvorde et de Braine-l'Alleud, je n'ai pas saisi où se trouve l'avantage pour les habitants.

Dans l'ancien système, les Flamands qui habitaient autour de Bruxelles pouvaient correspondre dans leur langue avec les services où, je viens de le démontrer par des chiffres, ils trouvaient un personnel capable de leur répondre. Il en allait de même pour les francophones. Je ne vois pas où était l'inconvénient.

Les Flamands qui résidaient en Brabant wallon avaient, eux aussi, la possibilité de s'entretenir en néerlandais avec les services. Cela leur est supprimé. Je ne vois pas où est le progrès !

M. Van Ooteghem. — Les Flamands qui vivent en Wallonie, sont bilingues.

M. J. Peetermans. — En ce qui concerne Comines et Warneton, l'expérience nous apprendra comment les choses se dérouleront.

Si tout se passe bien, je m'en réjouirai. Mais il semble, en tout cas, qu'une inquiétude soit née parmi les habitants de cette commune. J'espère qu'elle ne sera pas justifiée.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, ik wenste nog het woord te voeren.

De Voorzitter. — Mijnheer Vandezande, u kent het reglement van de Senaat. Alleen de interpellant heeft het recht van repliek.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, ik wilde daarnet de heer Peetermans terechtwijzen. U hebt mij dat niet toegestaan en gezegd dat hij alleen het woord had.

Uit uw opmerking had ik begrepen dat ik na de repliek van de heer Peetermans mijn terechtwijzing mocht formuleren.

De Voorzitter. — Als u collega Peetermans nog een inlichting wilt verschaffen, doe het dan nu zeer kort. Iedereen zal dat waarderen.

Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, geachte collega's, ten behoeve van de heer Peetermans wilde ik het volgende zeggen.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het centraal en het gewestelijk bestuur. In het centraal bestuur moeten taalkaders worden ingevoerd volgens het belang en het volume van het werk. Vanaf de graad van directeur — niet vanaf het eerste niveau — moet er taalpariteit bestaan.

De heer Peetermans heeft gesproken over het gewest Brussel. Dat is geen centrale dienst maar een gewestelijke dienst waarvan de bevoegdheid zich uitstrekt over de gemeenten van Brussel-Hoofdstad en eventueel gemeenten van het Nederlandse en van het Franse taalgebied. Het taalregime in die diensten is hetzelfde als in

Brussel-Hoofdstad. Vanaf de aanwerving is een elementaire kennis van de tweede landstaal vereist. Wanneer men met het publiek in aanraking komt, moet men echter over een voldoende kennis van de tweede landstaal beschikken.

In de veronderstelling dat de door de heer Peetermans geciteerde cijfers juist zijn, moeten wij ervan uitgaan dat de meeste tweetaligen, Vlamingen zijn.

Vandaar dat dit fenomeen zich voordoet. Wat betreft de pariteit moet hetzelfde regime, in voorliggend geval, worden toegepast vanaf de graad van afdelingschef en niet vanaf de graad van directeur of niet vanaf het eerste niveau. Ik wou dat u dat zeer duidelijk zou begrijpen. Maar, om dat in uw hoofd te prenten moet men veel voorhamers hebben. Ik hoop dat ik er ditmaal in geslaagd ben. Het is zo eenvoudig. U schijnt het echter niet te willen begrijpen omdat u dat monopolie in handen wil geven van het FDF; dan zou het systeem immers in de beste mate functioneren. Dat is wat u wenst en maar wat ik niet wil.

Ik ben het helemaal niet eens met mevrouw de staatssecretaris: ook ik heb klachten over Komen waaromtrent zij geantwoord heeft. Ik heb haar echter als repliek gegeven dat ik er geen snars van geloof. Mevrouw D'Hondt moet evenwel haar diensten geloven. Die hebben haar wat wijsgemaakt. Ik zal er echter niet verder op ingaan.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, ...

M. le Président. — Efforçons-nous de respecter le règlement du Sénat.

J'ai fait une faveur à M. Vandezande, mais nous ne pouvons pas recommencer tout un débat sur ce sujet.

Ik heb de heer Vandezande de mogelijkheid willen geven in detail de vergadering uitleg te geven over de taalwetten.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Je rappelle au Sénat que l'interpellation de M. Cudell est remise à la semaine prochaine.

PROPOSITION DE LOI — VOORSTEL VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — M. Kevers a déposé une proposition de loi modifiant les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962.

De heer Kevers heeft ingediend een voorstel van wet tot wijziging van de op 30 april 1962 gecoördineerde dienstplichtwetten.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur sa prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Le Sénat se réunira mercredi 2 mars 1983 à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw op woensdag 2 maart 1983 te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 17 h 45 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 17 u. 45 m.)